

اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

IRAN-INDIA Chamber of Commerce

بولتن خبری اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

تجارت ایران و هند در حوزه کشاورزی ۱ میلیارد دلاری می شود

۱ اردیبهشت - تسنیم

وزیر جهاد کشاورزی گفت: به زودی حجم مبادلات تجاری ایران و هند (در حوزه کشاورزی) از حجم یک میلیارد دلار فراتر می رود.

وزیر جهاد کشاورزی در حاشیه اجلاس وزیران کشاورزی عضو بریکس در برازیلیا (پایتخت برزیل)؛ با شیرواجی سینگ کوچان، وزیر کشاورزی هند دیدار و گفت‌وگو کرد.

وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به کمک‌هایی که هند برای عضویت ایران در بریکس داشته و همچنین با توجه علائق قدیمی، تاریخ، اقتصادی و فرهنگی بسیار عمیقی که بین دو کشور وجود دارد؛ گفت امروز جلسه خوبی با وزیر کشاورزی هند داشتیم و اجلاس گذشته و تعهدات و تفاهمات را مرور کردیم.

نوری قزلجه همچنین اعلام کرد: به زودی حجم مبادلات تجاری ایران و هند (در حوزه کشاورزی) از حجم یک میلیارد دلار فراتر می رود.

وی همچنین با بیان اینکه دو کشور ایران و هند در حوزه تامین امنیت غذایی همکاری‌های خوبی دارند، گفت: ان شا الله این همکاری‌ها در قالب سازوکار بریکس به ویژه سازوکارهای مالی با سهولت انجام خواهد گرفت.

وزیر جهاد کشاورزی در پایان ابراز امیدواری کرد اتفاقات خوبی را در تعاملات دو کشور مهم (ایران و هند) در بریکس و همچنین در ارتباطات دوجانبه شاهد باشیم.

قدرتمندترین ارزهای منطقه‌ای جهان کدامند؟

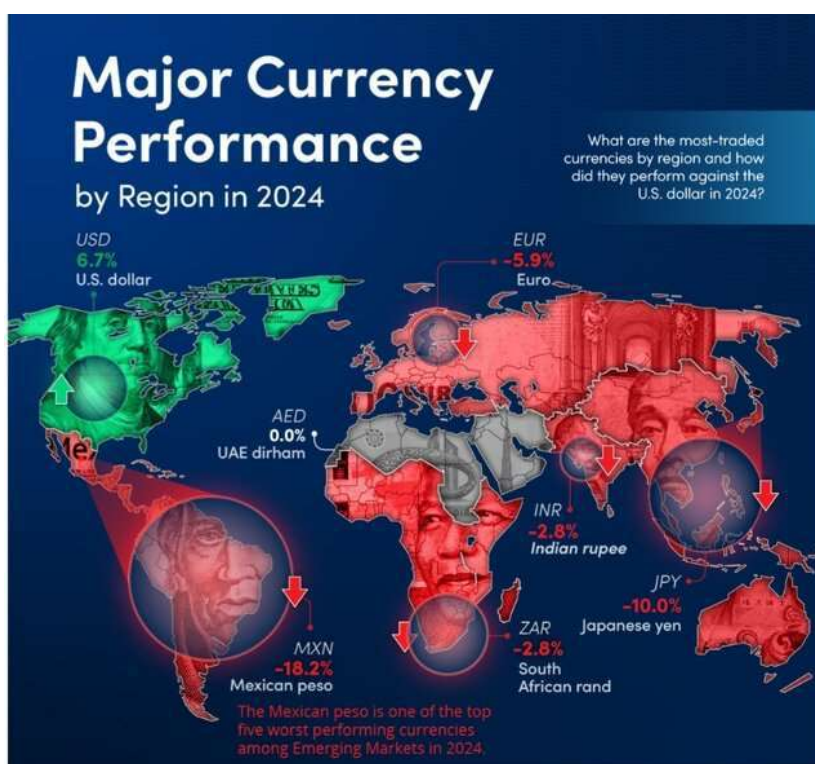
۱ اردیبهشت - ایسنا

سلامت اقتصادی، پویایی تجارت و ثبات مالی در بین دیگر موارد، از عوامل تعیین‌کننده حیاتی در عملکرد یک ارز هستند و ارزی که بیشترین میزان داد و ستد را در سراسر آمریکای شمالی و جهان دارد، دلار آمریکا (USD) است.

دلار آمریکا با حجم معاملات روزانه ۶,۶۴ تریلیون دلار، قوی‌ترین ارز منطقه آمریکای شمالی است. یورو با حجم معاملات روزانه ۲,۲۹ تریلیون دلار، در صدر برترین ارز اروپا قرار دارد.

سایر ارزهای منطقه‌ای برتر شامل ین ژاپن (شرق آسیا و اقیانوسیه)، پزو مکزیک (آمریکای لاتین و کارائیب)، روپیه هند (جنوب آسیا)، درهم امارات (خاورمیانه و شمال آفریقا) و راند آفریقای جنوبی (جنوب صحرای آفریقا) هستند.

کدام ارزها در سال ۲۰۲۴ رشد کردند؟

ویژوال کپیتاللیست گزارش کرد، اکثر ارزهای اصلی در طول سال ۲۰۲۴ شکست خوردند و تنها دلار آمریکا، سال را با رشد به پایان رساند. دلار با ۶,۷ درصد افزایش، بالاترین عملکرد این فهرست را ثبت کرد. انعطاف‌پذیری اقتصاد آمریکا در مواجهه با عدم اطمینان جهانی و محیط تورمی باثبات‌تر به موفقیت نسبی این ارز در سال میلادی گذشته کمک کرد.

منطقه جغرافیایی	ارز	سال ۲۰۲۴
آمریکای شمالی	دلار آمریکا (USD)	۶.۷ درصد
خاورمیانه و شمال آفریقا	درهم امارات (AED)	صفر درصد
جنوب آسیای	روپیه هند (RIN)	منفی ۲.۸ درصد
جنوب صحرای آفریقا	راند آفریقای جنوبی (ZAR)	منفی ۲.۸ درصد
اروپا و آسیای مرکزی	یورو (EUR)	منفی ۵.۹ درصد
شرق آسیا و اقیانوسیه	ین ژاپن (JPY)	منفی ۱۰.۰ درصد
آمریکای لاتین و کارائیب	پزو مکزیک (MXN)	منفی ۱۸.۲ درصد

درهم امارات که ارتباط تنگاتنگی با قیمت نفت دارد، در سال ۲۰۲۴ همسو با این کالا، ثابت ماند.

کدام ارزها در سال ۲۰۲۴ شکست خوردند؟

پزوی مکزیک، شدیدترین کاهش را تجربه کرد و ۱۸,۲ درصد در سال ۲۰۲۴ کاهش یافت که ناشی از آشفتگی سیاسی داخلی و تاثیر پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات آمریکا بود.

به‌طور مشابه، ین ژاپن ۱۰ درصد سقوط کرد، زیرا تحت فشار عدم اطمینان در مورد انتخابات آینده ژاپن، شاخص‌های قوی رشد اقتصادی آمریکا و تفاوت قابل‌توجه نرخ بهره بین ژاپن و آمریکا قرار گرفت. یورو و روپیه هند نیز سقوط کردند.

فرصت‌ها در تجارت ارز

اقتصاد آمریکا و واحد پول آن در طول سال انعطاف‌پذیری شگفت‌انگیزی از خود نشان دادند و فرصت‌های بالقوه‌ای را برای سرمایه‌گذاران در سال ۲۰۲۵ ارائه کردند. با مسیر فعلی، استراتژی‌هایی مانند موقعیت‌های کوتاه‌مدت در برابر ارزهای ضعیف‌تر، از جمله پزو مکزیک و ین ژاپن، ممکن است ارزیابی دقیق‌تری را ایجاب کند.

فرصت بزرگ برای «ساخت هند»

۱ اردیبهشت - دنیای اقتصاد

اعمال تعرفه‌های آمریکا بر کالاهای وارداتی از چین، یک فرصت بالقوه برای پرجمعیت‌ترین کشور جهان محسوب می‌شود.

در سال‌های اخیر هند تلاش داشته با روشی مشابه چین، نقش پررنگ‌تری در نقشه اقتصاد جهان ایفا کند. با توجه به تحت تاثیر قرار گرفتن اقتصاد چین (یکی از مهم‌ترین رقبای هند)، به نظر می‌رسد که شانس به آنها رو کرده است. با این حال، هند برای بهره‌برداری از این فرصت با چالش‌های جدی همچون «ضعف در دسترسی به تکنولوژی»، «نیروی کار غیرماهر» و «ضعف نهادهای قانونی» روبه‌رو است.

فرصت بزرگ برای «ساخت هند»

حتی زمانی که آمریکا تهدید کرد تعرفه‌ای ۲۷ درصدی بر بیشتر صادرات هند اعمال کند، مدیران و مسوولان دولتی این کشور سعی کردند نیمه پر لیوان را ببینند. چون رقبای اصلی هند، مانند چین و کشورهای مثل ویتنام، در شرایطی سخت‌تر قرار داشتند و با فشارهای تجاری شدیدتری مواجه بودند. هند در سال‌های گذشته تلاش زیادی کرده تا خود را به‌عنوان جایگزینی مناسب برای چین در زمینه تولید و صنعت معرفی کند. حالا به نظر می‌رسد که این کشور فرصتی طلایی برای کسب برتری پیدا کرده است. در ادامه، هند و رقبای این کشور ۹۰ روز فرصت تنفس گرفتند؛ اما ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا تمرکز خود را به‌طور جدی‌تری بر چین معطوف کرد و تعرفه‌ها را تا ۱۴۵ درصد افزایش داد. پراوین خاندلوال، عضو پارلمان از حزب حاکم به رهبری نخست‌وزیر نارندرا مودی و از چهره‌های شناخته‌شده در لابی تجاری هند گفت: «تعرفه‌های بسیار بالایی که آمریکا بر واردات از چین اعمال کرده، فرصت مهمی را برای تجارت و صنعت هند به‌وجود آورده است.»

براساس گزارشی از نیویورک تایمز، هند با داشتن نیروی کار عظیم، مدت‌هاست که تلاش می‌کند با چین رقابت کند؛ اما کارخانه‌هایش هنوز آماده این تحول نیستند. طی ۱۰ سال گذشته، مودی (نخست‌وزیر هند) برنامه‌ای به نام «ساخت هند» (Make in India) را دنبال کرده است.

دولت هند برای تولید کالاها در بخش‌های راهبردی به شرکت‌ها مشوق‌های مالی و بیش از ۲۶ میلیارد دلار بودجه اختصاص داده است تا سرمایه‌گذاری خارجی جذب کند و وابستگی هند به واردات از چین را کاهش دهد. یکی از اهداف این طرح، ایجاد ۱۰۰ میلیون شغل تولیدی جدید تا سال ۲۰۲۲ در هند بود. مواردی از موفقیت نیز به چشم می‌خورد. مهم‌ترین آنها این است که فاکس‌کان، شرکت تایوانی، تولید آی‌فون برای اپل را در هند آغاز کرده و بخشی از فعالیت‌های خود را از چین به این کشور منتقل کرده است. با این حال، طی دهه گذشته سهم بخش تولید نسبت به بخش‌های خدمات و کشاورزی، در اقتصاد هند کاهش یافته و از ۱۵ درصد به کمتر از ۱۳ درصد رسیده است.

براساس گزارش نیویورک تایمز، تولید و اشتغال ناشی از آن، یکی از عوامل کلیدی در ارتقای جایگاه جهانی هند به شمار می‌رود. چین، با اقتصادی پنج‌برابر بزرگ‌تر از هند، پیشتاز کشورهای آسیایی است که از مسیر تولید و صادرات کالاها مورد نیاز جهان، به سوی رشد و شکوفایی حرکت کرده‌اند. درحالی‌که سهم بخش تولید در بیشتر اقتصادهای شرق آسیا حدود ۲۵ درصد است، این رقم در هند تنها حدود ۱۳ درصد و تقریباً نصف آن است. زیرساخت‌های عمومی در دوران رهبری نارندرا مودی پیشرفت قابل توجهی داشته‌اند؛ اما ۱۰ سال زمان کافی نبوده تا نیروی کار رو به رشد هند به سطح مهارت‌هایی برسد که صنایع و کسب‌وکارها به آن نیاز دارند. علاوه بر این، اتصال و هماهنگی بین مراکز مختلف اقتصادی هند همچنان با چالش‌ها و موانع زیادی همراه است.

صنایع مونتاژی

منطقه صنعتی «رای» در ایالت هاریانا، تنها حدود یک‌ساعت با دهلی نو فاصله دارد و از طریق بزرگراهی جدید و هشت‌بانه که به صورت مرتفع ساخته شده، به پایتخت متصل می‌شود. این منطقه که در گذشته‌ای نه چندان دور زمین‌های کشاورزی آن برای کشت گندم و خردل استفاده می‌شد، اکنون به یکی از قطب‌های صنعتی اطراف دهلی تبدیل شده است. برخی کارخانه‌ها در این منطقه خاک‌آلود، بیش از ۲۰ سال است که در زمینه تولید قطعات خودرو و غذاهای فرآوری شده فعالیت می‌کنند؛ درحالی‌که برخی دیگر به تازگی کار خود را آغاز کرده‌اند و در انتظار موفقیت‌های بزرگ هستند.

ویکرام باتلا، در سال ۲۰۱۹ شرکت لیکرافت (LiKraft) را تأسیس کرد؛ شرکتی که باتری‌های لیتیوم-یونی مخصوص وسایل نقلیه تولید می‌کند. او معتقد است که عدم دسترسی به فناوری، بزرگ‌ترین مانع و یکی از

ناامیدکننده‌ترین چالش‌های کسب‌وکار او بوده است. شرکت او به‌شدت به واردات وابسته است؛ وارداتی که باید به‌صورت عمده انجام شود و زمان‌بر است.

علاوه بر این، او در جذب نیروی انسانی متخصص برای انجام کارهای فنی با مشکلات جدی روبه‌رو است. باتلا می‌گوید: «ما توانایی تهیه تجهیزات را داریم و همین حالا هم این کار را انجام می‌دهیم»، اما تاکید می‌کند که بیشتر این تجهیزات از چین وارد می‌شوند. او ادامه می‌دهد: «آنچه در اختیار نداریم، نیروی کار ماهری است که بتواند با این تجهیزات به‌درستی کار کند.»

او می‌گوید طی پنج سال گذشته تلاش کرده است فاصله‌ای را جبران کند که رقابیش طی ۱۵ سال ایجاد کرده‌اند. باتلا مردی قدبلند، آرام و مسلط به زبان انگلیسی در میان ۳۰۰ کارگر شرکت لیکرافت قدم می‌زند. بیشتر این کارگران مهاجرانی هستند که از ایالت‌های فقیرتر هند آمده‌اند. آنها آرام و بی‌صدا، خم شده روی میزهای پرنور، مشغول مونتاژ باتری‌ها هستند. کارشان را با سلول‌هایی شروع می‌کنند که از چین وارد شده‌اند؛ بعضی از این سلول‌ها استوانه‌ای و به رنگ فیروزه‌ای هستند و رویشان نوشته شده «ساخت مغولستان داخلی».

کارگران دیگری با دستگاه‌های بزرگ‌تری کار می‌کنند یعنی ماشین‌آلاتی که آنها هم از چین آمده‌اند. وظیفه‌شان جوش دادن سلول‌ها و قطعات الکترونیکی برای ساختن باتری کامل است.

این باتری‌ها با برچسب «ساخت هند» وارد بازار می‌شوند؛ اما واقعیت این است که تقریباً همه قطعات و تجهیزاتشان از کشورهای دیگر تامین می‌شود. این وابستگی تنها به فناوری‌های پیشرفته محدود نمی‌شود. در کارخانه‌ای دیگر که تنها نیم‌مایل دورتر در همان پارک صنعتی قرار دارد، همچنان وابستگی به مواد اولیه خارجی وجود دارد.

مشکلات نهادی هند

شرکت اتوکیم (AutoKame) برای بازار داخلی هند روکش صندلی خودرو طراحی، برش و دوخت می‌کند. دستگاه‌های برش دقیق پارچه، که بازوهای روباتیک آنها صدای خاصی تولید می‌کنند، از آلمان و ایتالیا وارد شده‌اند. همچنین الیاف مصنوعی مورد استفاده در این کارخانه نیز باید از خارج کشور تامین شود.

آنیل بهاردواج، دبیرکل یک سازمان تجاری فعال در حوزه تولید می‌گوید: «مواد اولیه گران‌قیمت تنها بخشی از مشکل هستند.» او توضیح می‌دهد که عوامل دیگری مانند هزینه بالای زمین، کمبود مهندسان متخصص در حوزه‌های خاص و نبود تامین مالی مناسب از سوی بانک‌ها نیز به این مشکلات افزوده می‌شود. بسیاری از مشکلاتی که او و دیگر صاحبان کسب‌وکار با آن مواجهند، به سیاست‌های ناپایدار دولتی و بوروکراسی اداری بازمی‌گردد؛

مسائلی که سال‌هاست گریبان صنعت هند را گرفته است. بهار دواج همچنین به یکی از نیازهای مهم و کمتر مشهود تولیدکنندگان اشاره می‌کند. به گفته او یک سیستم قضایی کارآمد نیاز است.

او می‌گوید دادگاه‌های هند به شدت کند هستند و احکام آنها اغلب سلیقه‌ای و بی‌ثبات است و این وضعیت باعث می‌شود که کسب و کارهای کوچک مانند همکارانش در برابر شرکت‌های بزرگ که توانایی استخدام وکلای مجرب و استفاده از نفوذ سیاسی را دارند در موقعیتی ضعیف قرار بگیرند. او می‌گوید: «به همین دلیل است که مردم واقعا از شرکت‌های بزرگ در هند می‌ترسند.»

شرکت‌های کوچک نه تنها توانایی مالی مقابله با شرکت‌های بزرگ را ندارند، بلکه نمی‌توانند با سیاستمداران و نهادهای نظارتی که از این شرکت‌های بزرگ حمایت می‌کنند، وارد رویارویی شوند. سیستم قضایی هند با بیش از ۵۰ میلیون پرونده معوق به قدری گرفتار و شلوغ است که هر نوع درگیری حقوقی می‌تواند برای یک بازیگر کوچک، مرگبار تمام شود. بنابراین شرکت‌های کوچک از رشد کردن اجتناب می‌کنند و از مزایای مقیاس اقتصادی محروم می‌مانند. او و سایر کارشناسان به پیشرفت‌های چشمگیر سال‌های اخیر اذعان دارند. برای مثال، کمبود برق ۱۰ سال پیش اکنون برطرف شده است. بسیاری از فرآیندهای دولتی نیز در دوران نخست‌وزیری مودی تسهیل شده‌اند.

براساس این گزارش، برخی ایالت‌ها توانسته‌اند بخش‌هایی از سیستم تولیدی چین را در کشور خود پیاده‌سازی کنند. به عنوان مثال، طبق برخی برآوردها، گروهی از تامین‌کنندگان اپل در ایالت تامیل نادو، اکنون ۲۰ درصد از آی‌فون‌های جهان را تولید می‌کنند. تا چند سال پیش، تقریبا تمام این گوشی‌ها در چین تولید می‌شدند. سوابق فرودگاه اصلی تامیل نادو نشان می‌دهد که در هفته‌های پیش از اعلام تعرفه ۲۷ درصدی از سوی ترامپ، حجم صادرات الکترونیک از این فرودگاه دوبرابر شده و به بیش از ۲ هزار تن در ماه رسیده است؛ چراکه اپل و دیگر شرکت‌ها اقدام به ذخیره‌سازی کرده بودند. تصمیم روز جمعه ترامپ برای مستثنی کردن گوشی‌های هوشمند و سایر وسایل الکترونیکی، ممکن است این هجوم برای ارسال آی‌فون به آمریکا را کاهش دهد.

با این حال، تغییرات بلندمدت در حال وقوع هستند. یکی از افرادی که به‌طور نزدیک با تامین‌کنندگان اپل کار می‌کند و مجاز به افشای عمومی برنامه‌های آنها نیست، گفت که این تامین‌کنندگان امیدوارند که هند بتواند ۳۰ درصد از آی‌فون‌های جهان را تولید کند.

خاندلوال، سیاستمدار هندی گفت که کشور متبوعش آماده است تا از فرصتی که به‌طور ناگهانی با اعمال تعرفه ۱۴۵ درصدی بر چین ایجاد شده است، در صنایع مختلفی مانند الکترونیک، قطعات خودرو، منسوجات و مواد شیمیایی بهره‌برداری کند. صاحبان کارخانه‌های کوچک نیز مشتاق بهره‌برداری از این فرصت‌ها هستند؛ اما همچنان موانع بزرگ و قدیمی هند در مسیرشان قرار دارد؛ موانعی که دهه‌هاست در برابر اصلاحات مقاومت کرده‌اند.

هند به دنبال روابط گرم‌تر با چین

۱ اردیبهشت - دنیای اقتصاد

جنگ تجاری ترامپ، هند را به سمت روابط گرم‌تر با چین سوق داده است. بهبود روابط هند با چین وسعت دیپلماسی این کشور را گسترش می‌دهد، هرچند به گفته کارشناسان، هیچ تغییر اساسی در مواضع متضاد دو کشور در مورد موضوعات کلیدی را نشان نمی‌دهد.

روزنامه واشنگتن‌پست به نقل از تحلیلگران گزارش کرد، تعرفه‌های آمریکا هند را وادار می‌کند تا دوباره روابط خود را با رقیب دیرینه‌اش، چین تقویت کند، رقیبی که دهلی‌نو با آن بر سر مرز نامشخص هیمالیا اختلاف دارد. پانکاج ساران، معاون سابق مشاور امنیت ملی هند گفت: این روابط فضای بیشتری به ما برای مانور استراتژیک و انعطاف‌پذیری در برخورد با دولت آمریکا می‌دهد، نه اینکه در بن‌بست قرار بگیریم. ما خواهان بازگرداندن صلح در منطقه هستیم و ممکن است اکنون زمان خوبی برای آن باشد.

تحلیلگران دیگر بر این باورند که دهلی‌نو نزدیکی خود با پکن را فرصتی برای کنار آمدن با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا می‌داند. بهبود روابط با چین وسعت دیپلماسی هند را گسترش می‌دهد، اما به گفته کارشناسان، هیچ تغییر اساسی در مواضع متضاد دو کشور در مورد موضوعات کلیدی را نشان نمی‌دهد. دهه‌ها عدم وجود مرز مشخص بین هند و چین در هیمالیا (کشورها با یک خط کنترل واقعی از هم جدا شده‌اند) منبع تنش بوده است.

هند، با نیروی کار عظیم خود، مدت طولانی در تلاش است تا وارد تجارت تولیدی چین شود، اما کارخانه‌های آن آماده این ورود نیستند. در ۱۰ سال گذشته نرندرا مودی، نخست‌وزیر هند هدفی را دنبال کرده است که نامش را «ساخت هند» گذاشته است. دولت به شرکت‌های تولیدکننده کالا در بخش‌های استراتژیک، با بودجه بیش از ۲۶ میلیارد دلار، مشوق‌هایی پرداخته و تلاش کرده است تا سرمایه‌گذاری‌های خارجی را به نام کاهش وابستگی هند به واردات چین جذب کند. یکی از اهداف آن ایجاد ۱۰۰ میلیون شغل جدید تولیدی تا سال ۲۰۲۲ بود. با این

حال، نقش تولید در هند طی یک دهه، نسبت به خدمات و کشاورزی، از ۱۵ درصد به کمتر از ۱۳ درصد کاهش یافته است. در دوم آوریل، ترامپ از وضع تعرفه بر محصولات ۱۸۵ کشور و منطقه خبر داد. تعرفه‌های جهانی ۱۰ درصدی در پنجم آوریل به اجرا درآمدند و تعرفه‌های خاص در ۹ آوریل اعلام شد.

روسیه در فهرست این کشورها نیست، اما هند تعرفه ۲۶ درصد دریافت کرد. خبرگزاری تاس گزارش کرد، در ۹ آوریل، ترامپ گفت که افزایش تعرفه‌ها را برای ۷۵ کشوری که تمایل به مذاکره نشان داده‌اند به مدت ۹۰ روز به حالت تعلیق در می‌آورد و تعرفه واردات ۱۰ درصد برای آنها اعمال می‌شود. رهبر آمریکا گفت که آماده بحث در مورد تعرفه‌ها است.

همه آیفون‌های اپل در هند تولید می‌شوند

۵ اردیبهشت - ایسنا

فایننشال تایمز روز جمعه گزارش داد که اپل قصد دارد تا سال آینده، مونتاژ همه آیفون‌های فروخته شده در آمریکا را به هند منتقل کند و به دلیل افزایش خصومت‌های تجاری میان پکن و واشنگتن، از چین فاصله بگیرد.

روزنامه فایننشال تایمز به نقل از منابع آگاه نوشت: این اقدام، احتمالاً بیشتر و سریع‌تر از آنچه سرمایه‌گذاران پیش‌بینی می‌کنند، صورت خواهد گرفت و هدف، تامین کل بیش از ۶۰ میلیون دستگاه آیفون فروخته شده سالانه در آمریکا از هند تا پایان سال ۲۰۲۶ است.

این هدف مستلزم دو برابر شدن تولید آیفون در هند در مدت اندکی بیش از یک سال است که بسیار کمتر از زمانی است که اپل برای توسعه خط تولید خود در چین صرف کرد و به مدت حدود دو دهه، سرمایه‌گذاری سنگین در این کشور انجام داد.

اپل، به چین به عنوان یک پایگاه تولیدی، به شدت وابسته است و چندین محصول خود را از طریق تولیدکنندگان قراردادی مانند فاکسکان، در این کشور تولید می‌کند. اما این وابستگی، اپل را در برابر تعرفه‌های تجاری سنگین که توسط دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، علیه دومین اقتصاد بزرگ جهان تحمیل شده، آسیب پذیر کرده است. اپل در اوایل آوریل و پس از آغاز جنگ تجاری مجدد با چین، به سرعت، محموله های آیفون را از هند به آمریکا منتقل کرد.

هر چند ترامپ، واردات لوازم الکترونیکی از چین را از تعرفه‌ها معاف کرد، اما تصریح کرد که این اقدام موقتی است و واردات لوازم الکترونیکی، مشمول تعرفه جداگانه خواهد شد.

ترامپ، تعرفه‌های ۱۴۵ درصدی را روی واردات کالا از چین تحمیل کرد و چین نیز با اعمال تعرفه ۱۲۵ درصدی، مقابله کرد. نگرانیها از پیامدهای این تعرفه‌ها بر اپل، باعث ریزش ۷۰۰ میلیارد دلار از ارزش بازار این غول فناوری شد.

بر اساس گزارش اینوستینگ، اپل از طریق تولیدکنندگان قراردادی مانند فاکسکان و تاتا الکترونیکس، ظرفیت تولید خود را در هند، پیوسته افزایش داده است. این تلاش‌ها در سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از اینکه این شرکت با برخی اختلالات تولید در چین مواجه شد، شتاب گرفت. این شرکت همچنین به دلیل بدتر شدن روابط چین با آمریکا، با تفحص فزاینده پکن مواجه است. اما اپل همچنان بخش عمده‌ای از آیفون‌های پرچمدار خود را در چین تولید می‌کند.

تجارت ۳۲۰ میلیون دلاری ایران و هند در حوزه سلامت

۷ اردیبهشت - تسنیم

رئیس سازمان غذا و دارو با بیان اینکه حجم تجارت بین ایران و هند در حوزه سلامت به ۳۲۰ میلیون دلار رسیده، گفت: سازمان غذا و داروی ایران آمادگی کامل برای همکاری‌های مشترک از جمله سرمایه‌گذاری، انتقال دانش فنی و توسعه زیرساخت‌های دارویی با طرف هندی دارد.

محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت کشورمان در حاشیه برگزاری هشتمین نشست وزرای بهداشت کشورهای عضو سازمان شانگهای، در دیدار با دکتر سیروستاوا، وزیر بهداشت هند با اشاره به همکاری‌های مثبت میان دو کشور اظهار کرد: خوشبختانه همکاری‌های خوبی در حوزه‌های دارو، واکسن، طب سنتی و آموزش پزشکی بین ایران و هند برقرار است.

وزیر بهداشت گفت: کشور هند در زمینه دارو، واکسن، تولید مواد اولیه دارویی و طب سنتی در وضعیت بسیار مطلوبی قرار دارد و جمهوری اسلامی ایران علاقمند به گسترش همکاری‌ها به ویژه در تامین مواد اولیه دارویی است.

وی با بیان اینکه هر دو کشور دارای ظرفیت‌های ارزشمندی در حوزه طب سنتی بر پایه آموزه‌های بومی خود هستند، افزود: ایران مایل به تبادل اطلاعات، تجربیات و انجام تحقیقات مشترک در این حوزه است.

ظفرقندی همچنین با اشاره به توانمندی‌های کشور در کنترل بیماری‌ها، درمان و مراقبت‌های بهداشت اولیه، بر آمادگی ایران برای توسعه همکاری‌های مشترک در این زمینه‌ها تاکید کرد.

در ادامه این دیدار، دکتر پیرصالحی، معاون وزیر و رئیس سازمان غذا و دارو با بیان اینکه حجم تجارت بین ایران و هند در حوزه سلامت به ۳۲۰ میلیون دلار رسیده است، تصریح کرد: سازمان غذا و داروی ایران آمادگی کامل برای همکاری‌های مشترک از جمله سرمایه‌گذاری، انتقال دانش فنی و توسعه زیرساخت‌های دارویی با طرف هندی را دارد.

دکتر سیروستاوا، وزیر بهداشت هند نیز در این دیدار با اشاره به توافقات و تفاهم‌نامه‌های امضاشده پیشین بین دو کشور، بر آمادگی کشورش برای هر گونه همکاری و حمایت از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی ایران تاکید کرد.

در پایان این دیدار، دکتر ظفرقندی وزیر بهداشت کشورمان پیشنهاد تشکیل «کارگروه مشترک دارو و تجهیزات پزشکی» بین ایران و هند را مطرح و پیرصالحی را به عنوان نماینده طرف ایرانی در این کارگروه معرفی کرد.

هند امسال از ژاپن پیشی می‌گیرد و چهارمین اقتصاد بزرگ جهان می‌شود

۸ اردیبهشت - بورس ۲۴

طبق گزارش صندوق بین‌المللی پول (IMF)، هند (India) در سال جاری میلادی از ژاپن (Japan) عبور کرده و به چهارمین اقتصاد بزرگ جهان تبدیل خواهد شد. این دستاورد چشمگیر نتیجه سال‌ها رشد پایدار اقتصادی، اصلاحات ساختاری و افزایش سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در این کشور است.

بر اساس پیش‌بینی‌های صندوق بین‌المللی پول، تولید ناخالص داخلی (GDP) هند تا پایان سال ۲۰۲۵ به حدود ۴,۳ تریلیون دلار خواهد رسید، در حالی که اقتصاد ژاپن با چالش‌هایی همچون رشد منفی، پیر شدن جمعیت و کاهش تقاضای داخلی مواجه است. اقتصاد هند طی سال‌های اخیر به طور مداوم رشد کرده و از مزایای جمعیت جوان، گسترش طبقه متوسط و تحرک قوی بخش فناوری اطلاعات بهره برده است.

عوامل موثر در پیشرفت اقتصادی هند

رشد قوی در بخش‌های فناوری، تولید، خدمات مالی و کشاورزی، در کنار سیاست‌های حمایتی دولت هند، به شدت به این روند کمک کرده است. برنامه‌هایی مانند "ساخت هند" (Make in India)، توسعه زیرساخت‌های شهری و سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر از جمله عواملی هستند که آینده اقتصادی هند را روشن‌تر کرده‌اند.

در مقابل، اقتصاد ژاپن همچنان با چالش‌های مزمن مانند بدهی عمومی بالا، کاهش نیروی کار و تورم پایین دست‌وپنجه نرم می‌کند. این تغییر جایگاه در رتبه‌بندی جهانی اقتصادها، نشان‌دهنده جابه‌جایی مرکز ثقل اقتصادی جهان به سمت آسیا، به ویژه جنوب آسیا، در سال‌های پیش رو است.

کارشناسان انتظار دارند که در صورت تداوم این روند، هند تا پایان دهه جاری بتواند جایگاه سومین اقتصاد بزرگ جهان را نیز از آلمان (Germany) بگیرد.

سرمایه‌گذاری بیش از ۱۰۰ میلیون دلاری رکوتن ژاپن در هند

۱۰ اردیبهشت – مدار اقتصادی

شرکت ژاپنی رکوتن قصد دارد بیش از ۱۰۰ میلیون دلار در هند سرمایه‌گذاری کند و میزان استخدام را افزایش دهد.

رکوتن یک شرکت فناوری چندملیتی ژاپنی است که در زمینه‌های مختلفی فعالیت دارد. این شرکت بیشتر به عنوان یک پلتفرم تجارت الکترونیک شناخته می‌شود و به گفته یکی از مدیران شرکت، قصد دارد امسال تعداد کارکنان خود را در هند ۸ درصد افزایش دهد تا عملیات جهانی خود را تقویت کند.

مدیرعامل رکوتن هند، سونیل گوپینات، بدون اعلام مبلغ دقیق، گفت که این شرکت قصد دارد حداقل صد میلیون دلار برای توسعه فناوری، زیرساخت‌ها و استخدام سرمایه‌گذاری کند.

این شرکت که در حوزه‌های فین‌تک، تجارت الکترونیک و مخابرات فعالیت دارد، از هوش مصنوعی برای بهبود عملیات در بخش‌های کلیدی مانند ابزارهای کسب‌وکار، تجربه مشتری و بهره‌وری کارکنان استفاده می‌کند.

رکوتن در حال حاضر ۴۰۰۰ نفر را در هند به کار گرفته است که ۹۰ درصد آن‌ها کارکنان بخش فناوری هستند، و قصد دارد افرادی را جذب کند که به عنوان کاربران قدرتمند هوش مصنوعی شناخته می‌شوند.

مرکز توانمندی‌های جهانی هند (GCC) یکی از مشارکت‌کنندگان اصلی در توسعه Rakuten Pay، یک اپلیکیشن پرداخت برجسته در ژاپن، و پلتفرم SixthSense است که برای نظارت بر سلامت سیستم‌ها و شناسایی مشکلات به کار می‌رود.

پلتفرم SixthSense توسط طیف وسیعی از مشتریان از جمله بانک‌ها، شرکت‌های حوزه سلامت، خطوط هوایی و دولت هند استفاده می‌شود.

رکوتن با بهره‌گیری از هوش مصنوعی در سال مالی ۲۰۲۴، معادل ۱۰,۵ میلیارد ین (۷۳,۶۲ میلیون دلار) سود کسب کرده است و قصد دارد این رقم را در سال ۲۰۲۵ دو برابر کند. طبق گزارش عملکرد سالانه، کارکنان این شرکت در سال گذشته تقریباً زمان لازم برای تهیه مطالب فروش را به نصف کاهش دادند.

مرکز توانمندی‌های جهانی رکوتن در هند (GCC) حدود ۵۰ درصد از ۷۰ کسب‌وکار این شرکت را مدیریت می‌کند و دفاتری در نقاط مختلف این کشور، از جمله دو مرکز در شهر جنوبی بنگلور دارد.

بر اساس گزارش نسکام، نهاد صنعت فناوری اطلاعات، و شرکت مشاوره Zinnov، انتظار می‌رود که اندازه بازار مراکز توانمندی‌های جهانی هند تا سال مالی ۲۰۳۰ به ۱۰۵ میلیارد دلار برسد، در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۴ برابر با ۶۴,۶ میلیارد دلار بوده است.

جنگ تجاری دونالد ترامپ منجر شد؛

برقراری تجارت آزاد بین هند و اتحادیه اروپا

۱۴ اردیبهشت - ایبنا

وزیر صنعت و تجارت هند، اعلام کرد که هند و اتحادیه اروپا تا پایان سال ۲۰۲۵ به توافق تجارت آزاد دست خواهند یافت.

پیوش گوپال، وزیر صنعت و تجارت هند پس از از سرگیری مذاکراتی که از سال ۲۰۱۳ به دلیل اختلافات تجاری و فنی متوقف شده بود، بر تعهد کشورش برای تکمیل توافق تجارت آزاد با اتحادیه اروپا تا پایان سال ۲۰۲۵ تأکید کرد.

گویال پس از دیدار با ماروس سفکوویچ، کمیسر تجارت و امنیت اقتصادی اروپا در بروکسل، توضیح داد که این دیدار بر بهبود دسترسی شرکت‌ها به بازارهای هر دو منطقه و ترویج زنجیره‌های تأمین قوی و متنوع متمرکز بوده است.

گویال در صفحه توئیتر خود نوشت: ما تعهد مشترک خود را برای تکمیل مذاکرات توافقنامه تجارت آزاد هند و اتحادیه اروپا تا پایان سال ۲۰۲۵ مجدداً تمدید کردیم.

وزیر صنعت و تجارت هند همچنین خاطرنشان کرد که بحث‌ها بر افزایش نوآوری و رقابت‌پذیری، و نقش حیاتی سرمایه‌گذاری و تحرک در تدوین یک توافق‌نامه‌ی آینده‌نگر متمرکز بود.

دهلی نو و بروکسل چندین سال است که روی یک توافقنامه تجارت آزاد کار می‌کنند. مذاکرات در سال ۲۰۰۷ آغاز شد، اما در سال ۲۰۱۳ به دلیل اختلاف نظر بر سر حقوق مالکیت معنوی، حفاظت از داده‌ها در شرکت‌های فناوری اطلاعات و دسترسی برخی کالاها مانند خودرو به بازار مشترک، متوقف شده و دوباره در سال ۲۰۲۲ از سر گرفته شد.

تسریع مذاکرات بین هند و اتحادیه اروپا در مورد توافق تجارت آزاد در بحبوحه تشدید تنش‌های تجاری جهانی صورت می‌گیرد که ناشی از جنگ تجاری دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا است. این در حالی است که ترامپ تعرفه‌های بالایی را بر واردات از چندین کشور از جمله چین و کشورهای اروپایی اعمال کرده است.

این سیاست‌ها هند و اتحادیه اروپا را به سمت تقویت مشارکت‌های دوجانبه و تنوع‌بخشی به زنجیره‌های تأمین خود، به دور از اتکای بیش از حد به بازار ایالات متحده، سوق می‌دهد و در نتیجه استقلال تصمیم‌گیری اقتصادی را افزایش داده و اختلالات تجارت جهانی را کاهش می‌دهد.

تجارت خارجی ایران در اولین ماه از سال جاری به ۵,۸ میلیارد دلار رسید

۱۶ اردیبهشت - ایسنا

تجارت خارجی غیرنفتی ایران در فروردین ماه ۱۴۰۴ به میزان ۱۰ میلیون و ۷۵۶ هزار تن و به ارزش ۵ میلیارد و ۷۹۸ میلیون دلار رسید.

این میزان تجارت خارجی غیرنفتی ایران در مدت یاد شده به لحاظ وزن ۱۲ درصد و از حیث ارزش ۳ درصد کاهش نشان می‌دهد.

این گزارش می‌افزاید: از مجموع تجارت خارجی غیر نفتی کشور ۸ میلیون و ۹۵۷ هزار تن به ارزش ۲ میلیارد و ۹۴۲ میلیون دلار به صادرات و یک میلیون و ۷۹۹ هزار تن به ارزش ۲ میلیارد و ۸۵۶ میلیون دلار به واردات اختصاص داشت.

بر اساس این گزارش، صادرات غیرنفتی ایران در یک ماهه سال جاری به لحاظ وزن و ارزش به ترتیب ۸,۳ درصد و ۸ درصد کاهش داشته و واردات به لحاظ وزن ۲۶,۴ درصد کاهش و از حیث ارزش ۲,۳ درصد افزایش نشان می‌دهد.

این گزارش می‌افزاید: متوسط ارزش گمرکی هر تن کالای صادراتی در فروردین ماه سال جاری ۳۲۸ دلار بوده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴۷ صدم درصد افزایش داشته است.

همچنین متوسط ارزش گمرکی هر تن کالای وارداتی ۱۵۸۷ دلار بوده که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۳۹ درصد رشد داشته است.

در فروردین ماه سال جاری، ۱۵ درصد از وزن و ۲۰,۶ درصد از ارزش کل صادرات غیرنفتی ایران به صادرات کالاهای پتروشیمی اختصاص داشت.

این گزارش در خصوص اقلام عمده صادرات در یک ماهه سال جاری می‌افزاید: پروپان مایع شده با ۱۸۹ میلیون دلار، قیر نفت با ۱۸۲ میلیون دلار، بوتان مایع شده با ۱۵۴ میلیون دلار، شمش از آهن و فولاد با ۱۲۰ میلیون دلار و متانول با ۱۱۰ میلیون دلار ۵ قلم عمده کالای صادراتی در این مدت بودند.

بر اساس این گزارش، بیشترین میزان کالاهای صادراتی در فروردین ماه سال جاری به مقصد کشورهای چین با ۹۹۷ میلیون دلار، عراق ۴۰۱ میلیون دلار، امارات متحده عربی ۳۹۵ میلیون دلار، ترکیه ۱۸۹ میلیون دلار، افغانستان ۱۴۳ میلیون دلار، عمان ۱۴۰ میلیون دلار و پاکستان ۱۲۴ میلیون دلار بوده است.

۸۰ درصد از وزن و ۸۱ از ارزش کل صادرات غیرنفتی ایران به ۷ کشور فوق‌الذکر صادر شده است.

این گزارش در خصوص اقلام عمده واردات در فروردین ماه سال ۱۴۰۴ می‌افزاید: در این مدت طلا به اشکال خام به ارزش ۵۸۳ میلیون دلار، ذرت دامی ۱۷۵ میلیون دلار، برنج ۹۱ میلیون دلار، کنجاله سویا ۷۵ میلیون دلار و دانه سویا ۶۶ میلیون دلار ۵ قلم عمده کالاهای وارداتی در این مدت بودند.

بر اساس این گزارش کشورهای عمده طرف معامله واردات با ایران در یک ماهه سال جاری شامل امارات متحده عربی با ۸۵۹ میلیون دلار، چین ۷۶۸ میلیون دلار، ترکیه ۵۳۸ میلیون دلار، آلمان ۸۷ میلیون دلار، هلند ۷۵

میلیون دلار، هند ۶۹ میلیون دلار و پاکستان ۴۳ میلیون دلار بوده است. ۸۳ درصد از وزن و ۸۵ درصد از ارزش کل واردات به کشور در مدت یادشده از ۷ کشور فوق‌الذکر انجام گرفته است.

هند پیشنهاد تعرفه صفر درصدی را به آمریکا داد

۱۷ اردیبهشت - ایسنا

منابع آگاه اعلام کردند که هند در مذاکرات تجاری خود با آمریکا، پیشنهاد داده است که تعرفه‌های واردات فولاد، قطعات خودرو و دارو تا سقف مشخصی از واردات، به صورت متقابل صفر شود.

منابع آگاه گفتند فراتر از این آستانه، کالاهای صنعتی وارداتی، مشمول سطح معمول تعرفه‌های گمرکی خواهند شد. این منابع اعلام کردند این پیشنهاد، توسط مقامات تجاری هند در سفر اواخر ماه میلادی گذشته به واشنگتن، ارائه شد تا مذاکرات مربوط به یک توافق تجاری دوجانبه که انتظار می‌رود تا پاییز امسال منعقد شود، تسریع شود.

به گفته این منابع آگاه، دو کشور، برای دستیابی به یک توافق تجاری قبل از پایان مهلت ۹۰ روزه توقف تعرفه‌های متقابل دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، بخش‌های خاصی را اولویت‌بندی خواهند کرد.

در بحبوحه رشد منفی اقتصاد آمریکا، ترامپ یکشنبه اعلام کرد که برخی از قراردادهای تجاری می‌توانند به زودی در هفته جاری منعقد شوند و این خبر، چشم‌اندازی برای آسودگی خاطر شرکای تجاری که به دنبال اجتناب از تعرفه‌های بالاتر واردات کالاها به آمریکا هستند، ارائه کرد. اقتصادهای آسیایی، از جمله کره جنوبی، ژاپن و هند، از جمله کشورهایی هستند که در رقابت برای دستیابی به توافقاتی موقت با دولت آمریکا، پیش‌تاز هستند.

طبق گزارش بلومبرگ، منابع آگاه اعلام کردند واشنگتن همچنین از هند خواسته است تا نگرانی‌هایش را در مورد سفارش‌های کنترل کیفیت که آن را مانع تجاری غیرتعرفه‌ای برای صادراتش می‌داند، حل کند.

امضای چند سند همکاری در حوزه های اقتصادی، گمرکی و بهداشتی میان ایران و هند

ایرنا - ۱۸ اردیبهشت

سخنگوی وزارت امور خارجه در حساب کاربری خود در شبکه ایکس در مورد سفر وزیر امور خارجه به هند نوشت: پیوندهای دوستی ایران و هند ریشه‌های عمیق تاریخی دارد و همین پیوندها بستری محکم برای گسترش مناسبات در راستای منافع متقابل دو ملت است

اسماعیل بقائی در این پست نوشت: دکتر عراقچی وزیر امور خارجه امروز برای بررسی مناسبات دوجانبه ایران و هند و رایزنی درباره تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی در دهلی نو حضور دارد.

وی ادامه داد: دکتر عراقچی و همتای هندی «سوبرامانیام جایشانکار» به صورت مشترک بیستمین نشست کمیسیون مشترک ایران - هند را برگزار می‌کنند و چند سند همکاری هم با هدف ارتقای روابط در حوزه های اقتصادی، گمرکی و بهداشتی امضا خواهد شد.

سخنگوی وزارت خارجه با اشاره به اینکه پیوندهای دوستی ایران و هند ریشه‌های عمیق تاریخی دارد، نوشت: همین پیوندها بستری محکم برای گسترش مناسبات در راستای منافع متقابل دو ملت است. ما مصمم به تقویت تلاش‌ها و هماهنگی برای حفظ و ارتقای صلح، امنیت و ثبات در منطقه و جهان هستیم.

وزیر امور خارجه عصر روز چهارشنبه ۱۷ اردیبهشت برای دیدار با مقام‌های عالیرتبه هند و رایزنی در مورد موضوعات دوجانبه و تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی در راس هیاتی دیپلماتیک عازم دهلی‌نو شد.

در این سفر علاوه بر رایزنی با مقام‌های عالیرتبه هند، در خصوص موضوعات مورد علاقه دو کشور، «نشست کمیسیون مشترک» ایران-هند نیز به ریاست وزرای امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و هند برگزار خواهد شد و آخرین وضعیت اجرای توافقنامه‌های اقتصادی دو کشور مورد بررسی و پیگیری قرار خواهد گرفت.

امضای دو یادداشت تفاهم همکاری میان ایران و هند

۱۸ اردیبهشت - ایرنا

بیستمین نشست «کمیسیون مشترک» بین ایران و هند امروز ۱۸ اردیبهشت به ریاست وزیر امور خارجه و همتای هندی او در کاخ «حیدر آباد» در دهلی نو برگزار شد. در پایان این نشست، وزرای خارجه دو یادداشت تفاهم برای همکاری مشترک را امضا کردند.

«سید عباس عراقچی» و «سوبرامانیام جایشانکار»، یادداشت تفاهم همکاری‌های گمرکی؛ یادداشت تفاهم همکاری در زمینه مقررات مربوط به محصولات دارویی و صورتجلسه بیستمین کمیسیون مشترک را به امضا رساندند.

در ابتدای بیستمین نشست «کمیسیون مشترک» بین ایران و هند، سیدعباس عراقچی پس از خوشامدگویی و سخنان «سوبرامانیام جایشانکار» با اشاره به اینکه روابط تهران و دهلی‌نو تاریخی است، گفت: ما همیشه از روابط بسیار دوستانه و گرمی بین دو کشور بر اساس احترام متقابل و منافع مشترک بهره‌مند بوده‌ایم و این روند در طول سال‌ها ادامه داشته و هنوز هم روابط دوستانه و نزدیکی داریم.

رئیس دستگاه دیپلماسی در ادامه با اشاره به روابط اقتصادی میان تهران و دهلی‌نو گفت: «همکاری اقتصادی ما خوب است، اما سطح این رابطه به گونه‌ای که انتظار داریم نیست. تحریم‌ها یکی از موانع موجود در ارتقای سطح رابطه اقتصادی است که امیدواریم بتوانیم در آینده این مشکل را حل کنیم.»

وزیر امور خارجه عصر روز چهارشنبه ۱۷ اردیبهشت برای دیدار با مقام‌های عالیرتبه هند و رایزنی در مورد موضوعات دوجانبه و تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی در راس هیاتی دیپلماتیک عازم دهلی‌نو شد.

عراقچی علاوه بر دیدار با همتای هندی خود، با رئیس‌جمهور و دبیر شورای عالی امنیت ملی هند ملاقات می‌کند.

تحریم سیب‌های ترکیه در هند به دلیل حمایت آنکارا از پاکستان

۲۴ اردیبهشت - عصر ایران

ترکیه در شرایط شبه جنگ، از پاکستان حمایت کرد؛ به همین دلیل، بسیاری از بازرگانان موضعی تند اتخاذ کرده‌اند و از خرید سیب ترکیه خودداری می‌کنند.

روزنامه «پونا میرور» چاپ هند گزارش داد که در جریان تنش‌های اخیر میان هند و پاکستان، برخی کشورها مانند ترکیه جانب پاکستان را گرفتند و این موضوع سبب شد تا بازرگانان هندی واکنش تندی نسبت به این کشورها نشان دهند؛ از جمله اینکه آن‌ها سیب‌های ترکیه را تحریم کرده‌اند.

در پی این تحریم، سیب ترکیه به طور کامل از بازار هند ناپدید شده است. در نتیجه، قیمت سیب‌های وارداتی از ایران، واشنگتن (آمریکا) و نیوزیلند به شدت افزایش یافته و بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ روپیه به ازای هر جعبه گران‌تر شده است.

یورو نیوز افزود: این روزنامه به نقل از یکی از بازرگانان محلی نوشت: «پس از پایان فصل برداشت سیب ایران، موقع خوبی برای واردات سیب ترکیه آغاز شده بود.

مضافاً که سیب ترکیه در مقایسه با سیب‌های وارداتی از کشورهای دیگر، قیمت مناسبی دارد. اما ترکیه در شرایط شبه جنگ، از پاکستان حمایت کرد. به همین دلیل، بسیاری از بازرگانان موضعی تند اتخاذ کرده‌اند و از خرید سیب ترکیه خودداری می‌کنند.»

۱۳ می ۲۰۲۴ میلادی ایران و هند، یک قرارداد بلندمدت ۱۰ ساله برای بهره‌برداری از پایانه شهید بهشتی در بندر چابهار امضا کردند تا نقطه عطفی در همکاری‌های تجاری و اقتصادی دوجانبه و منطقه‌ای ایران و هند و همچنین تسهیل همکاری‌های راهبردی بین دو کشور محسوب شود.

بندر چابهار برای هند با هدف دسترسی به افغانستان و آسیای مرکزی و نقطه اتصال به اروپا در اوراسیا دارای اهمیت استراتژیک است. هند نزدیک به سه دهه است که توسعه بندر چابهار در آب‌های دریای عمان را در نظر داشته تا سوای انگیزه افزایش روابط تجاری با ایران بتواند از پتانسیل‌های این بندر در مسیر ترانزیت کریدور شمال- جنوب (INSTC) برای دسترسی به بازار کشورهای مختلف در منطقه وسیع اوراسیا استفاده کند. برای ایران نیز هرگونه امکان توسعه در بندر چابهار، به دلیل پتانسیل بالای ترانزیت و تجارت این بندر به مثابه توسعه تجارت بین‌المللی خواهد بود. ایران که در قلب کریدور شمال- جنوب به عنوان اصلی‌ترین راه عبور و پل ارتباطی بین شمال و جنوب واقع شده نیز با بهره‌مندی از موقعیت ژئوپلیتیکی منطقه آزاد چابهار می‌تواند به عنوان یک بازیگر اصلی در کنار هند ظاهر شود.

اصطلاح «اوراسیا» اغلب برای اشاره به فضای پس از شوروی به ویژه روسیه، جمهوری‌های آسیای مرکزی، جمهوری‌های ماوراء قفقاز و سرزمین‌های مجاور مانند ترکیه و مغولستان و حتی افغانستان نیز استفاده می‌شود.

اوراسیا ترکیبی از دو قاره اروپا و آسیا است که از اقیانوس اطلس در غرب تا اقیانوس آرام در شرق امتداد دارد و از نظر ژئوپلیتیکی، حائز اهمیت است؛ زیرا برخی از بزرگ‌ترین اقتصادها، قدرت‌های سیاسی و مناطق استراتژیک جهان از جمله روسیه، چین و بخش‌هایی از آسیای مرکزی را در بر می‌گیرد.

جغرافیای وسیع آن همچنین میزبان منابع مختلف، مسیرهای حمل‌ونقل و شبکه‌های تجاری مهم تاریخی مانند جاده ابریشم است که فرهنگ‌های شرقی و غربی را به هم متصل می‌کند.

اوراسیا برای هند جهت دسترسی به منابع ضروری، مسیرهای تجاری راهبردی و ارائه مشارکتهایی با کشورهای منطقه جهت تقویت اهداف اقتصادی بسیار مهم بوده و درعین حال می‌تواند بستری را برای مقابله با نفوذ چین در منطقه فراهم سازد. این تعامل چندوجهی به هند اجازه می‌دهد تا خود را به‌عنوان یک بازیگر حیاتی در ژئوپلیتیک و شبکه‌های تجاری اوراسیا قرار دهد. هند و چین درگیر رقابت پیچیده‌ای در اوراسیا هستند که عمدتاً بر اساس جاه طلبی‌ها برای گسترش نفوذ در این منطقه استراتژیک مهم شکل گرفته است. هر دو کشور به دنبال ایجاد تسلط بر مسیرهای تجاری، دسترسی ایمن به منابع انرژی و به دست آوردن نفوذ سیاسی در میان کشورهای آسیای مرکزی هستند.

هند در طول دهه‌ها با فضاهای تشکیل‌دهنده اوراسیا به‌طور جداگانه در تعامل بوده و آنچه دهلی اکنون به آن نیاز دارد، رویکردی یکپارچه به اوراسیا است. هند در تلاش است تا فعالیت‌های استراتژیک بیشتری را در اوراسیا دنبال کند و فرصت‌ها را در همه جهات در منطقه به‌سوی خود جذب نماید. یک راهبرد جامع در ابعاد ژئواستراتژیک، ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک هند را قادر می‌سازد تا منافع استراتژیک خود را در این منطقه ارتقا دهد.

به لحاظ ژئواستراتژیک، اوراسیا بزرگ‌ترین منطقه قاره‌ای روی زمین است که تمام اروپا و آسیا را در بر می‌گیرد و با بیش از ۵ میلیارد نفر جمعیت، حدود ۷۰ درصد از جمعیت کره زمین را تشکیل می‌دهد. آسیای مرکزی، بخشی از همسایگی گسترده هند در این منطقه بوده و ارزش ژئواستراتژیک زیادی برای این کشور دارد.

در پرتو چشم‌انداز ژئوپلیتیکی اوراسیا که به سرعت در حال تحول است، یک رویکرد متوازن بین استراتژی‌های دریایی و قاره‌ای به منظور پل زدن به این منطقه استراتژیک، لزوم ابتکاراتی مانند حمل‌ونقل بین‌المللی کریدور شمال-جنوب و پروژه بندر چابهار در ایران را ضروری می‌سازد.

چابهار برای هند راهی را برای دور زدن پاکستان در دسترسی به افغانستان و بازارهای آسیای میانه که به دریا راه ندارند، ارائه می‌دهد. این امر به هند امکان می‌دهد تا بر یک مانع سیاسی و لجستیکی دیرینه یعنی اتکا بر مسیرها از طریق پاکستان برای ارسال کالا به افغانستان فائق آید. منطقه آزاد چابهار با الحاق بندر چابهار به مساحت ۸۰ هزار هکتار و با دارا بودن بنادر شهید بهشتی و شهید کلانتری همراه با مرزهای هوایی، زمینی و دریایی اختصاصی در سواحل دریای عمان با اتصال به اقیانوس هند کلیدی‌ترین موقعیت در مسیر کریدور شمال-جنوب است.

بندر چابهار برای استراتژی دهلی‌نو در جهت تقویت ارتباط منطقه‌ای، رشد اقتصادی، تجارت و نفوذ ژئواستراتژیک در همسایگی نزدیک و گسترده‌اش و همچنین مقابله با حضور در حال گسترش پکن، حیاتی است. چابهار که حدود ۱۷۰ کیلومتر با بندر گوادر تحت حمایت چین فاصله دارد، به‌عنوان یک اقدام استراتژیک برای دهلی‌نو در نظر گرفته می‌شود تا نفوذ فزاینده پکن در اقیانوس هند را که از طریق ابتکار کمربند و جاده (BRI) اعمال می‌شود، محدود کند.

به لحاظ ژئواکونومیک، اوراسیا یکی از پویاترین مناطق جهان از نظر رشد اقتصادی بوده و این منطقه برای تقویت اقتصاد هند بسیار مهم است و تنوع بخشیدن به روابط تجاری و سرمایه‌گذاری با کشورهای اوراسیا می‌تواند رشد اقتصادی هند را به میزان قابل‌توجهی افزایش دهد. هند در آرزوی تبدیل شدن به سومین اقتصاد بزرگ جهان با

افزایش تولید ناخالص داخلی ۳,۲ تریلیون دلاری فعلی خود به میزان ۵ تریلیون دلار در سال ۲۰۲۵ میلادی است و با تمرکز بر طرح‌هایی مانند طرح تشویقی مرتبط با تولید (PLI) که از تولید و رشد صادرات حمایت می‌کند، فرصت‌های جدید را برای همکاری‌های اقتصادی و تجاری در صحنه رقابت جهانی جست‌وجو می‌کند.

برای دستیابی به نرخ رشد مورد نیاز برای تحقق اهداف، دولت هند هدف بلندپروازانه صادرات ۱ تریلیون دلاری را تا سال ۲۰۲۵ میلادی تعیین کرده است. موفقیت برنامه‌های ترویج صادرات به عوامل متعددی از جمله شناسایی مناطقی با پتانسیل تجاری بالا و توسعه روابط با آنها بستگی دارد که بدون شک اوراسیا یکی از این مناطق است.

دسترسی مستقیم به منطقه استراتژیک اوراسیا، یک چالش عمده برای هند است و بدین خاطر هند، به‌عنوان یکی از اعضای مؤسس، کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی شمال-جنوب را که یک کریدور اقتصادی برای دسترسی به قلب اوراسیا و فراتر از آن است، در نظر دارد.

لزوم دسترسی به این کریدور حمل‌ونقل چندوجهی شامل اجزای زمینی، دریایی و هوایی که طول آن حدود ۷۲۰۰ کیلومتر برآورد شده و با پشتیبانی زیرساخت‌های قابل اعتماد، لجستیک و شبکه‌های توزیع، مراکز تولید، خوشه‌های شهری و نقاط ورودی بین‌المللی را به هم متصل می‌کند، به‌منظور نزدیک‌تر کردن مناطق و کارآمدتر کردن انتقال کالا برای هند کاملاً ضروری می‌نماید.

هند به دنبال گسترش شبکه‌های تجاری خود فراتر از مسیرهای سنتی با توسعه کریدورهای جدید است که آسیای جنوبی، آسیای مرکزی و فراتر از آن را به هم متصل می‌کند. این ابتکارات از جاه‌طلبی هند برای تبدیل شدن به یک قطب تولید تا سال ۲۰۳۰ میلادی حمایت می‌کند؛ زیرا دسترسی به بازارهای اروپایی را تسهیل کرده و رقابت هند را در صحنه جهانی افزایش می‌دهد.

چین نیز فعالانه برای ایجاد یک نظم آسیایی با محوریت پکن برای ایجاد یک چارچوب اقتصادی و امنیتی جدید در تکاپو است. پکن با گسترش تجارت با اتحادیه اروپا، اجرای پروژه‌های زیرساختی عظیم مانند ابتکار کمربند و جاده و جهت تسلط بر زنجیره تأمین تولید، خود را در نقش مسلط در کل منطقه اوراسیا قرار داده است. هند با پیگیری شبکه مشارکت‌ها و پروژه‌های زیرساختی خود، به‌دنبال اعمال نفوذ در اوراسیا و توازن سلطه فزاینده چین به گونه‌ای است که از ثبات منطقه‌ای و رشد اقتصادی متقابل حمایت کند. برای هند ضروری است تا برنامه اتصال خود در اوراسیا را در رقابت با «ابتکار کمربند و جاده» چین و بدون هرگونه درگیری مستقیم با پکن عملی سازد.

هند با توجه به اهداف بلندپروازانه خود برای افزایش رشد اقتصادی تا سال ۲۰۳۰ میلادی به ۱۰ تریلیون دلار و تا سال ۲۰۳۴ میلادی به ۱۵ تریلیون دلار، افزایش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و فعالیت‌های تولیدی را در پیش گرفته است. انجام اقدامات اصلاحی به‌ویژه برنامه توسعه هند با یک استراتژی پیشرفته قاره‌ای، ضرورت دستیابی به منابع طبیعی غنی و ذخایر انرژی را شدت می‌بخشد.

ذخایر نفت و گاز طبیعی آسیای مرکزی کلید استراتژی تنوع انرژی در جهت رشد سریع اقتصادی هند است. هند با سرمایه‌گذاری در پروژه‌هایی مانند بندر چابهار و خطوط لوله با آسیای مرکزی، بدون وابستگی به زیرساخت‌های چینی به دنبال تضمین دسترسی به این منابع است. این سرمایه‌گذاری استراتژیک هند را قادر می‌سازد تا واردات انرژی خود را متنوع کرده و دسترسی ایمن به منابع حیاتی داشته باشد. کریدور شمال-جنوب با فراهم نمودن مسیری برای واردات انرژی هند از آسیای مرکزی، استراتژی گسترده هند را در روابط اقتصادی قوی با کشورهای منطقه به پیش می‌برد.

به لحاظ ژئوپلیتیک آنچه که بیشتر مورد توجه دهلی نو قرار می‌گیرد، یک طرح جامع است که بتواند ژئوپلیتیک هند را به سوی شمال غربی اوراسیا گسترش دهد. اگرچه یک دروازه مستقیم از طریق پاکستان کوتاه‌ترین و اقتصادی‌ترین راه دسترسی هند به افغانستان و آسیای مرکزی است، اما اختلاف هند با همسایگان مانند پاکستان و چین مانعی بر سر راه بوده و یافتن راهی جدید برای جبران این تنگنای ژئوپلیتیک از طریق چابهار، جبرانی برای جاه‌طلبی‌های ژئواستراتژیک هند خواهد بود.

تقسیم شبه قاره هند به کشورهای هند و پاکستان و قطع ارتباط فیزیکی هند با آسیای مرکزی، موجب قطع اتصال هند از ژئوپلیتیک اوراسیا شده است. موقعیت جغرافیایی پاکستان به‌عنوان سدی عمل کرده که دسترسی هند به ژئوپلیتیک اوراسیا را محدود می‌کند و از نفوذ آن بر پویایی‌های منطقه می‌کاهد. چابهار با دور زدن پاکستان و ارائه مسیر مستقیمی برای هند به سوی افغانستان و آسیای مرکزی دسترسی تجاری مطمئن به بازارهای اوراسیا را امکان پذیر می‌سازد. بدین ترتیب اهمیت استراتژیک منطقه آزاد چابهار به‌عنوان توازن در تنظیم روابط سیاسی-امنیتی بین هند و پاکستان قلمداد می‌شود.

علاوه بر آن چابهار یک حلقه مهم در کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی شمال-جنوب است که هند را از طریق ایران و آسیای مرکزی به روسیه متصل می‌کند. این کریدور جایگزین کوتاه‌تر و مقرون به صرفه‌تری برای کانال سوئز ارائه می‌کند که زمان ترانزیت را تا ۴۰ درصد و هزینه حمل‌ونقل را تا ۳۰ درصد کاهش می‌دهد.

رویکرد پکن برای حضور در اوراسیا، جستجوی فعال برای نقش بزرگ‌تر در کشورهای منطقه و گسترش چشمگیر ابتکار کمربند و جاده در سراسر آسیای مرکزی و روسیه به‌سوی سواحل اقیانوس اطلس و وابستگی اقتصادی فزاینده اروپا به چین است. از این رو هدف ژئوپلیتیک هند در اوراسیا می‌بایست در راستای ایجاد توازن در طرح گسترده کمربند و جاده چین قرار گیرد تا با تقویت حضور خود در اوراسیا به دنبال اجتناب از وابستگی به مسیرهای تجاری تحت سلطه چین، حفظ منافع خود در برابر نفوذ فزاینده پکن را در نظر داشته باشد.

هند گام‌های مهمی را برای تقویت ارتباط تجاری با اوراسیا برداشته و در ژوئن ۲۰۱۷ میلادی، به کنوانسیون گمرکی در مورد حمل‌ونقل بین‌المللی کالا (TIR) پیوسته است. این عضویت فرایندهای گمرکی برای حمل‌ونقل کالا بین هند، آسیای مرکزی و فراتر از آن از طریق ایران را تسهیل کرده و زمان و هزینه ترانزیت را کاهش می‌دهد. سیستم (TIR) استاندارد را برای جابه‌جایی کالا در سراسر مرزهای متعدد فراهم و فرایندهای گمرکی را ساده می‌کند و ویژگی‌های این سیستم مانند امکان ترانزیت آسان‌تر و سریع‌تر کالا بدون نیاز به بازرسی گمرکی در هر گذرگاه مرزی، برای اهداف تجاری هند در آسیای مرکزی بسیار ارزشمند است.

در ادامه این تلاش‌های ارتباطی می‌توان به پیوستن هند به توافق‌نامه عشق‌آباد در فوریه ۲۰۱۸ میلادی اشاره کرد. این توافق‌نامه ترانزیت چندجانبه که شامل ایران، عمان، ترکمنستان و ازبکستان می‌شود، برای تقویت ارتباط بین آسیای مرکزی و خلیج‌فارس طراحی شده است. پیوستن به این قرارداد، دسترسی هند به مسیرهای حمل‌ونقل کارآمدتر و مطمئن‌تر را امکان‌پذیر می‌کند.

در مجموع با توجه به چشم‌انداز ژئوپلیتیک جهانی که به سرعت در حال تحول است، صعود به مراتب اقتصادی جهانی، تعادل بین دریاوردی و استراتژی‌های قاره‌ای بسیار مورد نیاز است. در این راستا، هند اهداف ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک خود را با اوراسیا به‌طور مؤثر هماهنگ می‌کند و چابهار نقشی اساسی در تلاش‌های دهلی نو برای تقویت ارتباط منطقه‌ای، رشد اقتصادی و نفوذ ژئواستراتژیک در سراسر اوراسیا ایفا می‌نماید. در نتیجه چابهار دروازه طلایی و نقطه عطف خزش استراتژیک هند به‌سوی اوراسیا خواهد بود.

افزایش واردات سنگ آهن هند

۲۷ اردیبهشت – ایفنا

هند در چهار ماهه نخست سال جاری میلادی (ژانویه تا آوریل) حدود ۲,۸۸ میلیون تن سنگ آهن وارد کرد که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۷۶ درصد افزایش داشته است.

عمان و استرالیا بزرگ‌ترین تامین‌کنندگان و جی اس دبلو استیل بزرگ‌ترین واردکننده بوده‌اند. این افزایش واردات در پی اختلالات در عرضه داخلی در اواخر سال ۲۰۲۴ رخ داده است. در همین حال، تولید سنگ آهن هند در سال مالی ۲۰۲۴/۲۰۲۵ با ۴,۳ درصد افزایش به رکورد ۲۸۹ میلیون تن رسید و تولید گندله نیز با ۵ درصد افزایش به ۱۰۵ میلیون تن رسید که این رشد به دلیل تولید پایدار فولاد و افزایش ظرفیت داخلی بوده است.

مسیر ارزهای آسیایی متفاوت می‌شود

۲۸ اردیبهشت - ایسنا

ارزهای آسیایی پس از افزایش جمعی در برابر دلار آمریکا، مسیرهای متفاوتی را در پیش خواهند گرفت، زیرا سرمایه‌گذاران در حال بررسی عدم قطعیت تجاری و نگرانی‌های مربوط به رشد دو اقتصاد برتر جهان هستند.

برخی تخمین می‌زنند نرخ یوان چین ممکن است فراتر از مقاومت فعلی ۷,۲۰ یوان در برابر دلار آمریکا افزایش یابد، در حالی که وون کره جنوبی با سقف ۱۳۸۰ وون در برابر هر دلار روبرو است. در همین حال، رینگیت مالزی و بات تایلند ممکن است دوباره ضعیف شوند و روپیه هند به حمایت در سطح ۸۶,۲۰ روپیه در برابر هر دلار چشم دوخته است.

برخی از بزرگترین ذینفعان کاهش جهانی دلار در آسیا، عمدتاً دلار تایوان و وون کره جنوبی، بودند، زیرا انتظار می‌رفت ارزهای این کشورها بخشی از مذاکرات با آمریکا باشد. در حالیکه موضوعات گسترده‌تری مانند تنش میان آمریکا و چین و چشم‌انداز فدرال رزرو، همچنان تاثیر زیادی بر این موضوع خواهد داشت، مذاکرات تجاری جداگانه، سیاست پولی داخلی و ژئوپلیتیک، تفاوت ایجاد می‌کنند.

شیر لی لیم، استراتژیست ارشد فارکس و کلان در شرکت «کانورا سنگاپور»، گفت: اگرچه افزایش اولیه دلگرم‌کننده بوده است، انتظار داریم که دلار آمریکا در برابر ارزهای آسیا در میان مدت، به استثنای موارد منتخب، روند صعودی گسترده‌ای داشته باشد. این چشم‌انداز در نهایت، به سرعت احیای چین، تغییرات سیاست پولی جهانی و پایداری

کاهش اصطکاک‌های تجاری، بستگی خواهد داشت. بلومبرگ در گزارشی، سطوح کلیدی مورد توجه برای برخی از ارزهای آسیا را بررسی کرده است.

یوان

گروه گلدمن ساکس، اوایل ماه جاری، پیش‌بینی خود از ارزش یوان در بازارهای سرزمین اصلی چین را برای دوره‌های سه و شش ماهه به ترتیب از ۷,۳۰ یوان و ۷,۳۵ یوان به ازای هر دلار، به ۷,۲۰ یوان و ۷,۱۰ یوان افزایش داد و دلیل آن را پایین بودن ارزش یوان بر اساس وزن تجاری واقعی اعلام کرد.

وون

وون برای سومین هفته متوالی، در برابر دلار افزایش یافت که تا حدودی به دلیل اخبار مربوط به مذاکرات میان آمریکا و کره جنوبی در مورد سیاست ارزی در اوایل ماه جاری بود. استراتژیست شرکت کانورا گفت: در حالی که بهبود تعامل دوجانبه میان آمریکا و کره جنوبی، به حمایت از ارزش وون کمک کرده است، انتظار می‌رود سرعت افزایش ارزش وون با ضعیف شدن حمایت اولیه ناشی از کاهش تعرفه‌ها، ضعیف شود. ادامه روند فعلی به بهبود تجارت جهانی که به نفع اقتصادهای صادرات‌محور است، بستگی دارد.

رینگیت مالزی و بات تایلند

متیو رایان، رئیس استراتژی بازار در شرکت «ایبوری پارتنرز» که پیش‌بینی‌کننده برتر بلومبرگ برای این دو ارز در سه ماهه اول بود، گفت: هر دو ارز رینگیت مالزی و بات تایلند در اواخر امسال، روند نزولی را از سر می‌گیرند. رینگیت ممکن است تا پایان سه ماهه جاری، به ۴,۳ رینگیت در برابر هر دلار و پس از آن تا پایان امسال، به ۴,۵ رینگیت در برابر هر دلار برسد، زیرا با توجه به روابط تجاری نزدیک مالزی با چین، دستیابی به توافق مطلوب با آمریکا تا حدودی برای مالزی، دشوار خواهد بود. در مورد بات هم، قرار گرفتن تایلند در معرض ریسک بالای چین و آمریکا و اهمیت ندادن بازارها به کاهش نرخ بهره داخلی، نشان‌دهنده ضعف بیشتر است و سطح حمایت روانی بعدی، ۳۵ بات در برابر هر دلار است.

روپیه هند

با توجه به استمرار عدم قطعیت‌های در مورد درگیری مرزی اخیر با پاکستان و انتظارات برای تسهیل بیشتر سیاست‌های پولی، ارز هند نیز با فشار نزولی مواجه است. دیراج نیم، استراتژیست ارزی گروه بانکی ANZ، با اشاره به عواملی از جمله چرخه کاهش نرخ بهره عمیق‌تر از آنچه قبلاً تصور می‌شد، پیش‌بینی می‌کند که روپیه تا پایان امسال به ۸۶ روپیه در برابر هر دلار آمریکا برسد.

افزایش تولید گندله سنگ آهن هند

۲۸ اردیبهشت - ایفنا

هند در سال مالی ۲۰۲۴/۲۰۲۵ تولید گندله سنگ آهن را با ۵ درصد افزایش سالانه به ۱۰۵ میلیون تن رساند که ناشی از افزایش تولید فولاد و استفاده بیشتر از گندله در کوره‌های بلند بود. ظرفیت اسمی تولید گندله نیز افزایش یافته است.

افزایش تولید فولاد و استفاده بیشتر از گندله در فرآیند متالورژی عوامل اصلی رشد بودند، اما کاهش صادرات سرعت رشد را کند کرده است.

انتظار می‌رود تولید گندله در سال مالی آینده نیز رشد کند، اما تقاضای خارجی و فناوری‌های کم‌مصرف انرژی نقش مهمی ایفا خواهند کرد. همچنین، تولید کل سنگ آهن هند نیز در این سال مالی با ۴,۳ درصد افزایش به رکورد ۲۸۹ میلیون تن رسید.

واردات این نوع برنج هندی ممنوع شد

۲۷ اردیبهشت - تسنیم

معاونت بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی ضمن اعلام آغاز ثبت سفارش واردات برنج از تاریخ ۱۰ خرداد اظهار داشت که در این دوره برنج ۱۱۲۱ هند ثبت سفارش نخواهد شد.

معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی با صدور اطلاعیه ثبت سفارش برنج و روغن از محل سهمیه تابستان را اعلام کرد.

بر این اساس ثبت سفارش روغن از تاریخ ۳۱ اردیبهشت و ثبت سفارش برنج از تاریخ ۱۰ خرداد ۱۴۰۴ به شرح جدول ذیل امکان پذیر خواهد شد. مراحل ثبت سفارش سیستمی بوده و اعتبار آن ۳ ماه خواهد بود.

واردکنندگان می توانند از طریق سامانه متمرکز مجوزهای تجارت خارجی وزارت جهاد کشاورزی با رعایت شرایط و ضوابط مربوطه برای مجوز واردات اقدام نمایند.

ثبت سفارش روغن تنها برای بازرگانان که ۸۰ درصد ثبت سفارشهای سال گذشته خود را تا این تاریخ محقق نموده باشند امکان پذیر است.

همچنین در این اطلاعیه اعلام شده است که در این دوره برنج ۱۱۲۱ هند ثبت سفارش نخواهد شد.

حجم مجوز واردات این دو محصول به شرح زیر است.

گروه کالا-میزان سقف (هزار تن)

برنج سفید ۲۵۰

برنج غیر سفید ۲۵

روغن خام ۵۵

روغن پالم ۲۵

هند به دنبال کسب بازار جهانی آلومینیوم

۲۸ اردیبهشت - باشگاه آلومینیوم

در شرایط کنونی که دونالد ترامپ برای تمامی محصولات و بر تمامی فلزات وارداتی به ایالات متحده تعرفه قرار داده، هند به دنبال استفاده از فرصت بوجود آمده است و سعی دارد خلاءهای بوجود آمده بواسطه تعرفه‌های ترامپ را در بازار جهانی جبران کند. شرکت‌های آلومینیومی و فولادی بر اساس تصمیم دونالد ترامپ با تعرفه وارداتی ۲۵ درصدی مواجه شده‌اند.

در این شرایط شرکت‌های هندی نظیر ودانتا (Vedanta)، نالکو (Nalco)، هیندالکو (Hindalco) به دنبال استفاده از این فرصت هستند تا بتوانند خلاء چین را برای ایالات متحده پر کنند.

از سوی دیگر، پیش‌بینی می‌شود که تقاضا برای فلز آلومینیوم در داخل هند طی ۵ سال آینده، دو برابر رقم کنونی شود.

طی هفته‌های گذشته، اعمال تعرفه‌های متعدد توسط دونالد ترامپ تأثیر منفی بر روی بازار فلزات داشته به‌طوری‌که کاهش شدید قیمت آلومینیوم را طی هفته‌های اخیر به همراه داشته است. یکی از اقداماتی که قرار است صورت پذیرد، صادرات قطعات آلومینیومی و محصولات نهایی آلومینیومی از هند به سراسر جهان است. هند تصمیم دارد تا سال ۲۰۳۰، سهم صادرات محصولات آلومینیومی خود را به دو برابر رقم کنونی برساند.

ودانتا به عنوان شرکتی پیشکسوت در تولید محصولات آلومینیومی مورد استفاده در صنایع خودروسازی، راه آهن و صنایع دفاعی، ۵۰ درصد از تولید آلومینیوم خود را در داخل هند مصرف می‌کند. در حال حاضر شرکت ودانتا به دنبال افزایش ظرفیت تولید خود به ۳ میلیون تن است. جهت پیشبرد این پروژه قرار است ودانتا یکی از بزرگترین معادن بوکسیت در اودشیا را خریداری کند. همچنین قرار است با توجه به رشد روزافزون ساختمان سازی و خودروهای الکتریکی در هند، مصرف داخلی فلز آلومینیوم در هند همواره افزایش یابد.

۱۰ صنعت پیش‌تاز در ۲۰۲۵

۲۹ اردیبهشت = دنیای اقتصاد

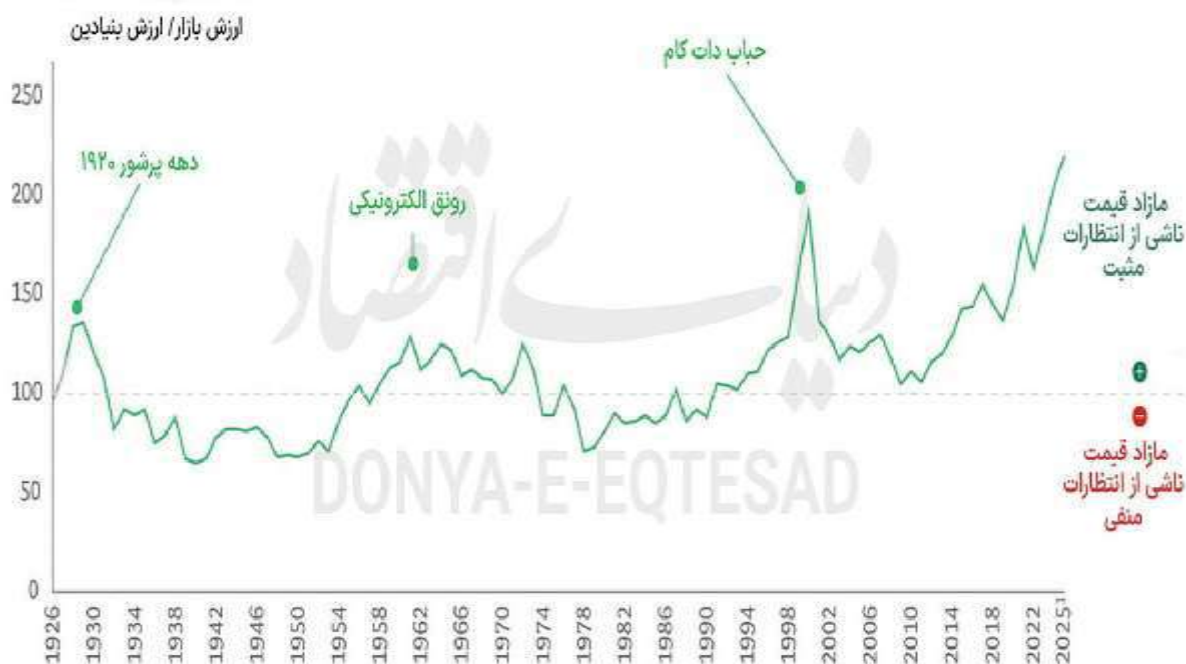

در بین انبوهی از بازیگران جهانی در رشته فعالیتهای صنعتی، تنها شمار کوچکی از بلیت طلایی سفر به آینده برخوردارند

گزارش اخیر موسسه مشاوران بوستون با بررسی بیش از ۲۰۰۰ شرکت و ۳۵ رشته فعالیت، ۱۰ صنعت برتر جهان در سال ۲۰۲۵ را معرفی کرده و به آینده تولید در پنج قاره پرداخته است. طبق این گزارش، در این سال آسیا-اقیانوسیه با اختلاف، برترین عملکرد را در بخش صنعت به ثبت رسانده، درحالی که جهان شاهد افول صنعتی قاره سبز است.

ارزش گذاری های فعلی بازتاب دهنده نوعی پیش پرداخت انتظاراتی هستند که با آنچه در اوج «دهه پرشور ۱۹۲۰» و «حباب دات کام» دیده شد، رقابت می کند

میانگین پیش انتظارات

پس از یک دهه رشد بی وقفه، مسیر آینده خلق ارزش در صنایع جهان با تردیدها و فرصتهای تازه ای همراه شده است. داده های منتشر شده از سوی گروه مشاوره بوستون در گزارش «رده بندی ارزش آفرینان سال ۲۰۲۵» نشان می دهد که باوجود بحران های ژئوپلیتیک، همه گیری جهانی و نوسانات بازار، برخی از صنایع سنتی توانسته اند خود را با تحولات جدید تطبیق دهند و در کنار فناوری، بازیگرانی نو در عرصه خلق ارزش شوند.

این گزارش، با تحلیل بیش از ۲۳۰۰ شرکت در ۳۵ صنعت، روندهای گذشته را بررسی کرده و تصویری از آینده ترسیم می‌کند؛ آینده‌ای که در آن پایداری، انعطاف‌پذیری و درک دقیق از متغیرهای کلان اقتصادی، رمز بقا و رشد خواهند بود.

مروری بر روند پنج‌ساله خلق ارزش

نرخ بازده کل سهام در بازارهای جهانی در طول سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴ به‌طور میانگین ۹٫۸ درصد بود. عددی که از میانگین ۵ ساله دوره قبل نیز بالاتر بوده است.

رقمی که نشان می‌دهد، بازارها، با وجود چالش‌های عمده نظیر کووید-۱۹ و اصلاح قیمتی سال ۲۰۲۲، همچنان توانایی تولید ارزش را حفظ کرده‌اند. مرور پنج ساله خلق ارزش توسط گروه مشاوره بوستون حاکی از آن است که عملکرد قوی بازار فقط محدود به بخش فناوری نبوده است.

در واقع شرکت‌های برتر در تمام ۳۵ صنعت مورد بررسی، به‌طور متوسط عملکردی بهتر از میانگین بازار داشته‌اند؛ موضوعی که حکایت از پویایی گسترده‌تر در خلق ارزش دارد.

در تمامی صنایع مورد مطالعه در هر پنج گزارش سالانه اخیر گروه BCG، سه بخش فناوری که شامل سخت‌افزار، نرم‌افزار و خدمات فناوری اطلاعات و قطعات الکترونیک، در میان ده صنعت برتر از نظر نرخ بازده کل سهام قرار داشته‌اند.

بخش سخت‌افزاری تاجایی خودنمایی کرد که درخشان‌تر از سایرین با شتاب به سمت رشد حرکت کرده، موضوعی که به احتمال زیاد تحت تاثیر رشد هوش مصنوعی است.

در این میان صنایع سنتی نیز خودی نشان داده و در میان صنایع برتر قد علم کردند؛ صنایعی همچون خودروسازی، نفت و گاز، فلزات، ماشین آلات، معادن، ساخت‌وساز و صنایع دفاعی. این صنایع با بهبود ارزش بازار خود در این دوره ثابت کردند که داستان خلق ارزش تنها به نوآوری فناورانه محدود نیست.

این صنایع معمولاً برای سرمایه‌گذاران جذابیت ندارند؛ اما در این دوره به‌علت ارزش‌گذاری پایین‌تر و فرصت‌های رشد مغفول مانده، سبب شده تا در مقایسه با دوران قبل، جذاب‌تر جلوه کنند.

از طرفی، بخش سلامت با توجه به همه‌گیری کرونا در دوره مورد بررسی، با افت مواجه شده است. برای نمونه، شرکت‌های داروسازی بزرگ که قبل از پاندمی در رده دوم عملکرد قرار داشتند، در سال ۲۰۲۵ به رتبه ۲۹ از ۳۵ سقوط کرده‌اند.

۱۰۰ شرکت برتر آسیایی با تسلط بیشتر بر بازدهی سهام نسبت به کشورهای اروپایی

سهم جغرافیایی در خلق ارزش

سهم جغرافیایی هر منطقه از خلق ارزش متفاوت است، برای مثال شرکت‌های منطقه آسیا و اقیانوسیه با وجود تشکیل تنها ۴۰ درصد از پایگاه داده، موفق به کسب ۶۸ جایگاه از ۱۰۰ شرکت برتر ارزش‌آفرین شده‌اند.

هند با ۲۹ شرکت در بین ۱۰۰ شرکت برتر و در کسب این جایگاه، نقش کلیدی دارد. به‌طور کلی آسیا در سه صنعت قطعات خودرو، کالاهای با دوام مصرفی و شیمیایی، رتبه یک تا ۱۰ شرکت‌های برتر جهان را به خود اختصاص داده است. حتی با گسترش تحلیل تا سه ماهه نخست ۲۰۲۵، برتری نسبی این منطقه همچنان پابرجاست.

در مقابل، آمریکای شمالی با وجود سهم ۳۸ درصدی از داده‌ها، تنها ۲۸ جایگاه در میان ۱۰۰ شرکت برتر را به‌دست آورده که نسبت به سال قبل کاهشی محسوس داشته است. اروپا نیز با تنها سه شرکت در فهرست ۱۰۰ شرکت برتر قرار گرفت که ضعیف‌ترین عملکرد را از خود نشان داده است.

تنها نقاط قوت اروپا در داروسازی بزرگ، بانکداری، رسانه و مد بوده که در مجموع ۱۳ جایگاه را به خود اختصاص داده‌اند.

انتظارات بالا، بازار ناپایدار

با وجود افت شاخص‌های بازار در ماه‌های ابتدایی ۲۰۲۵، تحلیل‌ها نشان می‌دهند که بازار همچنان انتظارات بسیار بالایی نسبت به آینده دارد.

درواقع، «پریمیوم انتظارات» یعنی تفاوت بین ارزش بازار و ارزش بنیادی شرکت‌ها، برای شرکت‌های غیرمالی آمریکایی به بالاترین سطح از سال ۱۹۲۶ رسیده است.

هر چند این شاخص در پی افت بازار در آوریل ۲۰۲۵ کمی کاهش یافته، اما همچنان در سطح تاریخی بالایی قرار دارد.

سرزندگی سازمانی

در شرایط عدم قطعیت، شرکت‌هایی که سریع‌تر فرصت‌ها را شناسایی و بهره‌برداری می‌کنند، برندگان آینده خواهند بود. برای سنجش این توانمندی، شاخصی به نام «سرزندگی سازمانی» توسعه داده شده است. این شاخص توان یک شرکت در تبدیل مزیت استراتژیک به رشد سودآور را می‌سنجد. این سنجش که بر پایه ۱۰ میلیون داده از منابع مالی و غیرمالی ساخته شده، شامل بیش از ۲۰ زیرشاخص در زمینه‌هایی چون فناوری، نیروی انسانی، فرهنگ سازمانی و چشم‌انداز استراتژیک است. داده‌های سرزندگی برای نزدیک به ۲۰۰۰ شرکت از ۲۳۴۵ پایگاه داده فراهم بوده و تصویر دقیقی از وضعیت صنایع مختلف ارائه می‌دهد.

برندگان سرزنده: فناوری، سلامت، رسانه، خودرو

۱۰ صنعت برتر از منظر سرزندگی، به‌طور عمده از بخش‌های فناوری و سلامت هستند که ۶ جایگاه را به خود اختصاص داده‌اند. سایر صنایع شامل رسانه و نشر، زیرساخت مالی، مد و لوکس بودن و قطعات خودرو هستند.

نکته قابل توجه آن است که عملکرد بازده سهام در برخی از این صنایع، همچون سلامت و رسانه، ضعیف‌تر از انتظار بوده است. در مقابل، صنایع صنعتی با وجود قرارگیری در نیمه پایین‌تر از منظر سرزندگی، بازده قدرتمندی ارائه داده‌اند. اما آنچه بیش از تفاوت میان صنایع اهمیت دارد، تفاوت درون‌صنفی است. در هر صنعت، شرکت‌هایی که از نظر سرزندگی وضعیت بهتری نسبت به رقبا دارند، در بلندمدت ارزش بیشتری خلق می‌کنند. کافی است یک بینش‌مند و یک اقدام قاطع، بازی را تغییر دهد.

راهبردهای خلق ارزش در عصر عدم قطعیت

برای شرکت‌هایی که در تلاش برای دوام و رشد در محیط متحول جهانی هستند، BCG دو مسیر راهبردی کلیدی پیشنهاد می‌کند:

تسلط بر بازی اصول پایه: خلق ارزش تابع چهار عامل است: رشد درآمد، رشد سود، ضریب ارزش‌گذاری، و بازدهی نقدی (بازخرید سهام و کاهش بدهی). تغییرات ژئوپلیتیک چگونه می‌توانند بر این عوامل اثر بگذارند؟

آیا تعرفه‌ها یا موانع وارداتی دسترسی به بازار یا حاشیه سود را کاهش خواهند داد؟ آیا تورم قیمت، رشد درآمد را کند خواهد کرد؟ پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها، اساس برنامه‌ریزی خلق ارزش است.

افزایش تاب‌آوری در برابر تحولات کلان جهانی: برای تاب‌آوری، بررسی دقیق فروض استراتژیک و ساخت سناریوهای محتمل بسیار ضروری است. سناریوهایی واقع‌بینانه اما چالش‌برانگیز باید تهیه شوند تا اثرات آنها بر شاخص‌های خلق ارزش ارزیابی شود. برخی اقدامات بدون پشیمانی‌اند؛ اما سایر اقدامات تنها در شرایط خاص منطقی خواهند بود.

همراه با سرمایه‌گذاری هدفمند در قابلیت‌هایی چون نوآوری، توسعه محصول و جذب استعداد، این مسیر می‌تواند شرکت‌ها را به گزینه‌ای جذاب برای سرمایه‌گذاران بلندمدت تبدیل کند.

قدرت یک تصمیم، آینده‌ای متفاوت

خلق ارزش در عصر جدید دیگر تنها به رشد سریع یا فناوری نوین محدود نیست. آنچه شرکت‌ها را متمایز می‌سازد، توانایی‌شان در پیش‌بینی تغییر، تصمیم‌گیری قاطع و تطبیق هوشمندانه با محیط است. شاخص‌هایی مانند سرزندگی سازمانی می‌توانند نشانه‌هایی از این توانایی ارائه دهند، اما درنهایت، یک تصمیم صحیح در لحظه مناسب می‌تواند تفاوت میان یک شرکت عادی و یک رهبر صنعت را رقم بزند. در جهانی پرنوسان، تنها سازمان‌هایی که بنیادهای خلق ارزش را درک کرده، فروض خود را آزموده و آمادگی سناریوهای محتمل را دارند، خواهند توانست در میان بازندگان، تبدیل به برندگان شوند؛ نه فقط به عنوان شرکت‌هایی خوب، بلکه به عنوان سهم‌هایی ممتاز.

واردات ۱,۸ میلیون بشکه‌ای نفت روسیه به هند در ماه مه

۳۱ اردیبهشت - مهر

واردات نفت خام روسیه به هند در ماه مه، به ۱,۸ میلیون بشکه در روز خواهد رسید که بالاترین میزان در ۱۰ ماه گذشته است.

واردات نفت خام روسیه به هند در ماه مه، به ۱,۸ میلیون بشکه در روز خواهد رسید که بالاترین میزان در ۱۰ ماه گذشته است، همچنین معامله‌گران می‌گویند: تقاضای قوی برای گریدهای نفتی سبک‌تر روسیه مانند گرید نفتی اسپو در هند که سومین واردکننده و مصرف‌کننده بزرگ نفت جهان است، تا ژوئیه ادامه خواهد داشت زیرا پالایشگاه‌های هندی، هفته گذشته، بیش از ۱۰ محموله نفت اسپو برای بارگیری در ژوئیه سفارش دادند. این خرید قبل از جدیدترین تحریم‌های اتحادیه اروپا و انگلیس علیه ناوگان سایه نفتکش‌ها و شرکت‌های مالی مسکو انجام گرفت.

تقاضای قوی هند، نرخ صادرات محموله‌های اسپو به چین را که خریدار بزرگ نفت صادراتی از بندر کازمینو است، افزایش داد.

یک منبع آگاه در یک پالایشگر هندی که اخیراً مقادیری از نفت شیرین سبک را خریداری کرده است، گفت: نفت اسپو در مقادیر خوب در بازار موجود است. معامله‌گران در فروش اسپو، ۵۰ سنت بیشتر نسبت به قیمت نفت دوبی، مطالبه می‌کنند.

همچنین یک منبع دیگر گفت: نفت اسپو که در حال حاضر به هند صادر می‌شود، بین ۵۰ سنت تا یک دلار در هر بشکه، بالاتر از قیمت نفت دوبی فروخته می‌شود.

تحلیلگران می‌گویند نفت اسپوی بیشتری به هند عرضه شده زیرا شرکت‌های دولتی چینی همچنان از نفت تحت تحریم فاصله می‌گیرند و سهمیه نفت پالایشگاه‌های خصوصی چینی محدود شده است.

هند صادرات فولاد را در آوریل ۲۰۲۵ نسبت به سال گذشته ۱۲ درصد افزایش داد

۳۱ اردیبهشت - تجارت نیوز

صادرات فولاد هند (شامل فولاد ضدزنگ) در آوریل امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۱۱,۷ درصد افزایش یافت و به ۷۲۵,۵۴ هزار تن رسید. با این حال، این حجم نسبت به ماه مارس ۲,۷ درصد کاهش یافته است.

در این ماه، هند صادرات خود به ایالات متحده و عربستان سعودی را کاهش داد، اما میزان صادرات به اتحادیه اروپا را افزایش داد و به بالاترین سطح در ۱۳ ماه گذشته رسید - بیش از ۳۵۸ هزار تن (۳۳+ درصد نسبت به ماه قبل).

صادرات کل محصولات تخت از هند در این بازه به ۵۵۶,۵ هزار تن رسید (۱+ درصد نسبت به ماه قبل)، که بالاترین میزان از مارس ۲۰۲۴ تاکنون است. صادرات محصولات نیمه‌نهایی نیز با رشد ۳۰ درصدی به ۷۸,۶۴ هزار تن رسید، در حالی که محصولات بلند با کاهش ۳۲ درصدی به ۹۰,۴ هزار تن رسید. همه این ارقام شامل فولاد ضد زنگ نیز هستند.

صادرات کلاف نورد گرم (بدون احتساب فولاد ضد زنگ) در آوریل نسبت به مارس ۱۲ درصد کاهش یافت و به ۱۳۰,۶ هزار تن رسید.

صادرات فولاد هند در ماه آوریل تحت تأثیر چند عامل قرار گرفت. نخست، سهمیه واردات اتحادیه اروپا در ابتدای فصل جدید تمدید شد. این مساله باعث افزایش چشمگیر صادرات هند به این بلوک شد، زیرا تولیدکنندگان هندی محصولات خود را از خاورمیانه - به دلیل تقاضای پایین - به سمت اروپا هدایت کردند.

صادرات هند به ایالات متحده همچنان تحت تأثیر تعرفه‌های وارداتی فولاد آمریکاست. با این حال، تأثیر این تعرفه‌ها بر صادرات فولاد هند به آمریکا احتمالاً محدود خواهد بود، چرا که صادرات به این بازار به‌طور کلی پایین است. با این حال، در سه‌ماهه اول سال، هند حدود ۸۰ هزار تن فولاد به ایالات متحده صادر کرد، در حالی که در ماه‌های پیشین تنها حدود ۲۰ هزار تن صادر شده بود - احتمالاً به دلیل پیش‌خریدها از سوی خریداران پیش از اعمال تعرفه‌ها.

افزون بر این، بازار جهانی صادرات همچنان تحت سلطه چین است، که به استراتژی تهاجمی قیمت‌گذاری خود ادامه می‌دهد.

همان‌طور که پیش‌تر گزارش شده بود، هند اخیراً تعرفه موقتی ۱۲ درصدی برای برخی واردات فولاد اعمال کرده است. این تعرفه از ۲۱ آوریل ۲۰۲۵ به مدت ۲۰۰ روز معتبر خواهد بود، مگر آن‌که زودتر لغو، جایگزین یا اصلاح شود. این اقدامات به‌منظور حمایت از تولیدکنندگان فولاد داخلی در برابر افزایش ناگهانی واردات و تضمین رقابت منصفانه در بازار اتخاذ شده‌اند.

هند و تایلند چگونه رقیب آمریکا در "گردشگری سلامت" شدند؟

۳۱ اردیبهشت - تسنیم

افزایش تعرفه‌های ترامپ از یک سو و مشوق‌هایی مانند ترانسفر مستقیم از فرودگاه، خدمات مترجم، بسته‌های درمانی همراه با پشتیبانی ویزا و دارو و... باعث شدند تا تایلند، مکزیک و هند مقصد آمریکایی‌ها برای درمان باشد.

تعرفه‌های تجاری آمریکا نه تنها بازار کالا را تحت تأثیر قرار داده‌اند، بلکه بی‌سروصدا و در سطحی عمیق، موجب رونق چشمگیر در حوزه‌ای شده‌اند که کمتر کسی انتظارش را داشت: گردشگری سلامت. در حالی که هزینه‌های درمانی در ایالات متحده سر به فلک کشیده، شمار فزاینده‌ای از آمریکایی‌ها به جای انتظار در صف بیمارستان‌های داخلی یا تحمل هزینه‌های گزاف درمان، راهی کشورهایی مانند مکزیک، هند، تایلند و کاستاریکا می‌شوند.

تعرفه‌های وارداتی آمریکا بر تجهیزات و لوازم پزشکی، بیمارستان‌های این کشور را با چالش افزایش هزینه‌ها مواجه کرده و این هزینه‌ها به بیماران منتقل شده‌اند. در نتیجه، افراد فاقد بیمه یا دارای پوشش بیمه‌ای ناکافی، میان دو گزینه‌ی ناخوشایند قرار گرفته‌اند: بدهکاری یا تعویق درمان. اما حالا، گزینه‌ی سوم در حال تثبیت است: درمان در خارج از مرزها.

در سال‌های اخیر، ایالات متحده تعرفه‌های سنگینی بر واردات تجهیزات پزشکی، به‌ویژه از چین، اعمال کرده است. اقلامی مانند سرنگ، دستکش جراحی، ماسک و ابزارهای تشخیصی اکنون گران‌تر از گذشته در اختیار بیمارستان‌ها قرار می‌گیرند. در نهایت، این افزایش قیمت بار مالی مستقیمی را بر دوش بیماران گذاشته است. بسیاری از مراکز درمانی در مناطق روستایی یا کلینیک‌های سرپایی، به دلیل افزایش هزینه‌ها، با کمبود منابع مواجه شده و بیماران را از خدمات محروم می‌کنند.

کشورهایی مانند مکزیک، هند، تایلند و کاستاریکا با بهره‌گیری از زیرساخت‌های درمانی مدرن، پزشکان آموزش‌دیده‌ی بین‌المللی و تعرفه‌های پایین، به قطب‌های گردشگری سلامت بدل شده‌اند. جراحی تعویض مفصل

زانو که در آمریکا ممکن است بیش از ۵۰ هزار دلار هزینه داشته باشد، در هند با کمتر از ۱۰ هزار دلار - شامل اقامت، دارو و ترانسفر - قابل انجام است.

اکنون بیمارستان‌های این کشورها با طراحی برنامه‌های تخصصی برای گردشگران درمانی، تجربه‌ای امن، راحت و اقتصادی رقم زده‌اند؛ حتی پیگیری درمان از راه دور پس از بازگشت بیمار نیز در این چارچوب می‌گنجد.

گردشگری سلامت دیگر تنها به جراحی‌های زیبایی یا دندانپزشکی محدود نیست. امروزه بیماران برای درمان بیماری‌های قلبی، سرطان و جراحی‌های ارتوپدی نیز به خارج از کشور سفر می‌کنند. بیمارستان‌های خارجی با راه‌اندازی دفاتر نمایندگی در شهرهای آمریکا، ارائه‌ی اپلیکیشن‌های اختصاصی برای رزرو و پیگیری، و خدمات مشاوره پیش از پرواز، تجربه‌ای حرفه‌ای و درخور بیماران آمریکایی فراهم کرده‌اند.

این موج تازه، تنها یک پدیده‌ی درمانی نیست، بلکه فرصتی طلایی برای صنعت گردشگری محسوب می‌شود. اکنون شرکت‌های هواپیمایی، هتل‌ها و آژانس‌های مسافرتی نیز وارد این میدان شده‌اند:

- بلیت‌های رفت و برگشت با تاریخ‌های انعطاف‌پذیر

- هتل‌هایی با اتاق‌های ریکاوری و پرستار مقیم

- پکیج‌هایی شامل ترانسفر، چکاپ سلامت و خدمات رفاهی

- و شرکت‌های بیمه‌ای با طرح‌های پوشش بین‌المللی درمانی

هدف از اعمال این تعرفه‌ها، کاهش وابستگی به واردات - به‌ویژه از چین - بوده، اما در عمل، بیمارستان‌ها با کمبود گزینه‌های جایگزین مواجه‌اند و امکان جبران هزینه‌ها را ندارند. این تأثیر، بیش از همه دامنگیر مناطق محروم، کلینیک‌های سرپایی و بیماران آسیب‌پذیر شده است؛ کسانی که اکنون چاره‌ای جز درمان در خارج از کشور نمی‌بینند.

مرز میان گردشگری و درمان به سرعت در حال محو شدن است. آنچه زمانی بازاری کوچک برای جراحی‌های انتخابی بود، اکنون به جریان اصلی خدمات درمانی بدل شده است. این روند، نه تنها نشانه‌ای از یک بازار نوظهور، بلکه هشدار جدی برای ساختار درمانی آمریکا به شمار می‌رود.

اگر سیاست‌های تجاری ایالات متحده اصلاح نشوند، این مهاجرت درمانی تنها گسترش خواهد یافت و پروازهایی که روزگاری صرفاً برای تفریح بودند، حالا با مسافرانی پر می‌شوند که به دنبال نجات جان خود هستند.

" پایان "